

Súd: Okresný súd Prievidza
Spisová značka: 7C/66/2011
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3811206389
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 09. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Kotríková
ECLI: ECLI:SK:OSPD:2015:3811206389.11

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prievidza sudkyňou JUDr. Zuzanou Kotríkovou v právnej veci navrhovateľov: 1/ G. X., narodený XX.XX.XXXX, bytom P., U. č. 6, 2/ L. X., narodený X.X.XXXX, bytom P., P. č. XX, 3/ W. V., narodená XX.X.XXXX, bytom P., Na M. č. XX/XX, 4/ D. U., narodená XX.X.XXXX, bytom P., Na M. č. X/XX proti odporcovi: Slovenská republika, Ministerstvo dopravy, výstavby a regionálneho rozvoja Slovenskej republiky so sídlom Bratislava, Námestie slobody č. 6, za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu Mesto Prievidza, Námestie slobody č. 14, Prievidza, o zaplatenie 8.500,- EUR, takto

rozhodol:

Návrh z a m i e t a.

Odporcovi náhradu trov konania n e p r i z n á v a .

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovatelia návrhom podaným 20.04.2011 uplatnili voči odporcovi nárok na zaplatenie sumy 8.500 EUR v dôsledku nečinnosti a nesprávneho úradného postupu prístupom mesta Prievidza v súvislosti s konaním a rozhodnutím č.X.X.X-XX-XXXX-XXXX zo dňa 04.10.2004. Svoj návrh odôvodnili tým, že mesto Prievidza vydalo dňa 04.10.2004 rozhodnutie č.X.X.X-XX-XXXX-XXXX, avšak pred jeho samotným vydaním sa dopustilo viacnásobného nesprávneho úradného postupu, ktorý spočíval v tom, že : pred jeho vydaním sa neuskutočnilo žiadne konanie, nebolo zisťované, alebo bolo zamlčané, že stavba je vyhotovená z nevhodných materiálov, že je bez základov, čo je neprípustné, že je postavená na sypanej, nepevnnej pevnine, v rozpore s predpismi pod stavbou je kanalizačné potrubie z dvoch domov, zberná šachta že má zvod zrážok v rozpore s predpismi vedený k múru rodinného susedného domu, že je nestabilná, že je jej systém nedefinovateľný a môže dôjsť ku kolapsu a že nespĺňa ani základné požiadavky stavby a pod., vôbec nebol skúmaný rozpor stavby s verejnými záujmami, najmä negatívny vplyvy na životné prostredie, dôsledky potrubí a šachty pod stavbou, negatívne vplyvy na susedný rodinný dom, horľavý materiál stavby a strechy stavby, možnosť rozšírenia požiaru na okolité objekty, čo potvrdila aj pracovníčka mesta Prievidza C.. Y. na súdnom pojednávaní dňa 28.3.2008 v konaní 7C/180/2006. Ďalej bol porušený aj § 32 stavebného zákona, keď vôbec nebol zisťovaný a dokumentovaný presne a úplne skutočný stav veci, hoci správy orgán nie je pritom viazaný len návrhmi účastníkov konania. Identifikácia polohy stavby bola uvedená nesprávne, bolo zamlčané, že stavba je situovaná aj na parc.č. XXXX, žiadna z pripomienok nebola posúdená a vyhodnotená, všetky boli ignorované napriek tomu, že boli podané aj písomne a to podaniami napr.: zo dňa 23.1.1998. 2.11.2000, 13.11.2000 6.6.2003, 7.4.2004, 11.8.2004, 14.9.2004, 28.9.2004, stavba nebola posudzovaná vo vzťahu k záväznej vyhláške č. XXX §6 ods. 1, hoci stavebnému úradu bolo známe, že je v rozpore s touto vyhláškou. Regionálny úrad verejného zdravotníctva v Bojniciach (ďalej v texte ako RÚVZ) vydal k stavbe a jej negatívnym dôsledkom a rozporom s verejným záujmom stanovisko, v ktorom poukázal na to, že v dôsledku nesprávneho umiestnenia stavby dochádza k zmene mikroklimatických podmienok v priľahlých miestnostiach a z toho dôvodu nemožnosti ich užívania na bývanie. Listom z 31.5.2004 zaslal

RÚVZ zápisnicu mestu Prievidza s požiadavkou na riešenie tohto problému a žiadosťou o informáciu, akým spôsobom sa negatívne dôsledky stavby budú riešiť. Mesto Prievidza problém neriešilo, v predmetnom rozhodnutí tieto šetrenia zamĺčalo a regionálny úrad o spôsobe riešenia neinformovalo. Rozhodnutie zo dňa 04.10.2004 má množstvo chýb, nedostatkov, nepresností, zatajovania skutočností, manipulácii, nezákonných prvkov spočívajúcich najmä v tom, že : a) rozhodnutím zo dňa 14.04.2004 bol D. I. vyzvaný, aby v lehote 60 dní dodal doklady od vymenovaných organizácií, súčasne bol upozornený, že ak ich v určenej lehote nedodá, bude konanie ukončené rozhodnutím o odstránení stavby, menovaný stavebník následne nedodal: stanovisko RÚVZ, stanovisko ObÚ ŽP, stanovisko ObÚ pre cestnú dopravu, stanovisko mesta - odd. dopravy , ÚP, ŽP a RR a ďalšie doklady, v rozhodnutí samom sa toto zamĺčalo, OR HaZZ Prievidza dalo k stavbe negatívne stanovisko, ale v rozhodnutí sa to protiprávne uviedlo tak, aby to nemusel rešpektovať napriek tomu, že stavebnému úradu bolo známe, že stavbu nebezpečným spôsobom nedovolené užíva, nepravdivo sa uviedlo, že neboli žiadne negatívne stanoviská (OR HaZZ, RÚVZ), zamĺčali sa tiež negatívne stanoviská a pripomienky občanov, účastníkov konania. Do rozhodnutia sa uvedené zmanipulovalo tým spôsobom, že sa uviedli staré, už neplatné doklady ešte z roku 1998, ale na to stavebný úrad nereagoval vôbec , b) posudok RÚVZ , ktorý bol iniciovaný ďalšími účastníkmi konania bol v rozhodnutí zamĺčaný, nakoľko išlo o negatívne stanovisko, c) bolo zamĺčané, že stavba a jej dôsledky neúmerným spôsobom obmedzujú a ohrozujú oprávnené záujmy občanov, účastníkov konania, d) bolo zamĺčané, že stavba je situovaná aj na parc.č. XXXX, e) nebolo zareagované na to, že stavba nie je garážou, f) zamĺčalo sa, že pod stavbou sú odpadové kanalizačné potrubia z dvoch domov aj zberná šachta, g) zamĺčalo sa , že stavebník nedodal k stavebnému konaniu riadny geometrický plán, h) konanie bolo prerušené podľa § 137 stavebného zákona a nebola určená lehota podania dôkazu o podaní na súd, j) v úvode rozhodnutia je uvedené, že predmetná stavba stojí na pozemkoch parc.č. XXXX a č. XXXX k.ú. P., stavba je však situovaná aj na parc.č. XXXX, čo je v rozhodnutí zamĺčané, svojim konaní stavebný úrad opomenul ostatných účastníkov konania odkázať na súd a protizákonne ich v rozhodnutí ani nespomenul. Tým stavebný úrad nekonal, ale postupoval nesprávnym úradným postupom s poukazom na § 250 ods. 1 O.s.p. a nekonal v zmysle § 137 ods. 2 zák. č. 50/1976 Zb.. Výrazný rozpor so zákonom a nesprávny úradný postup spočíva v tom, že tento orgán mal najprv skúmať a odstrániť námietky verejného záujmu a až potom eventuálne iniciovať konanie o občianskoprávných námietkach, odkázať na súd mal aj ďalších dvoch účastníkov konania, majiteľov parcely č. XXXX, títo majitelia na súd odkázaní neboli a neboli ani v rozhodnutí spomenutí, čo predstavuje nielen nesprávny úradný postup, ale aj priedahy v konaní. V roku 2010 mesto Prievidza bez udania dôvodu vstúpilo do procesu na OS o odstránení stavby a nariadilo stavebníkovi dodať základné doklady o stavbe, čím potvrdilo nesprávny úradný postup a to , že tieto doklady v roku 2004 vyžadované reálne neboli a predmetné rozhodnutie bolo zmanipulované, tým nastala dlhodobá nečinnosť, priedahy a vznikli enormné problémy účastníkom konania aj rôznym inštitúciami, mesto tiež vydalo nezákonné rozhodnutie zo dňa 22.11.2010 o odstránení stavby , rozhodnutie udáva tiež nesprávne situovanie stavby, na tomto konaní o odstránení stavby sa vôbec o jej odstránení nekonalo, išlo len o frašku, nesprávny úradný postup, zápisnica z konania prezentuje prístup stavebného úradu, jeho absolútne nesprávne úradné postupy, zahanbujúcu úroveň, nedostatok odbornosti, celým nezákonným postupom znova vznikli účastníkom konania problémy, nutnosť reagovať na nesprávne postupy , zbytočná účasť na konaní. Žiadosť o prerokovanie nároku bola podaná na Ministerstvo výstavby a regionálneho rozvoja SR, tento orgán prípismi zo dňa 16.6.2010 oznámil, že požiadal o vyjadrenie k nemu Ministerstvo financií SR a stavebný úrad mesto Prievidza. Stanovisko k tomu nebolo žiadne. V dôsledku uvedených nesprávnych úradných postupov a nečinnosti vznikla účastníkom konania veľká časová záťaž, vypracovanie desiatok analýz, materiálov, ktoré poukazovali na nedostatky a chybné postupy, korešpondencia, konzultácie a štúdium k problematike, organizačné a koordinačné práce, administratívne práce, náklady na žiadosti o zrušenie rozhodnutia KSÚ Trenčín na súdne trovy, telefonáty, poštovné, rozmnožovacie práce, náklady na odborné posudky, strany na nájomnom neriešení problému, nemožnosť užívania domu, znehodnotenie životného prostredia vplyvom kanalizačných potrubí pod stavbou v dome č. 52 a vplyvom stavby v príľahlých miestnostiach domu č. 48, stresy, bezmocnosť občanov z nesprávnych úradných postupov, nečinnosti, ignorovaním ich pripomienok a porušovaním ich práv.

Podaním z 21.11.2011, doručeným súdu dňa 23.11.2011 sa k žalobnému návrhu vyjadril odporca, ktorý nárok navrhovateľov neuznal s poukazom na to, že nárok na náhradu škody uplatňovaný navrhovateľmi je podľa § 19 ods. 1 zák.č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene a doplnení niektorých predpisov premlčaný , keď si nárok na náhradu škody navrhovateľa

uplatňujú na základe nesprávneho úradného postupu stavebného úradu, ktorý viedol k vydaniu rozhodnutia č. X.X.X.-XX-XXXX-XXXX zo dňa 04.10.2004, ktorým stavebný úrad prerušil konanie vo veci dodatočného povolenia stavby „SO 01 - Garáž a sklad“ na pozemkoch parc. č. XXXX a XXXX, k.ú. P. stavebníka D. I., Y. XX/XX, P. Podľa § 19 zák.č. 514/2003 Z.z. právo na náhradu škody sa premlčí za tri roky odo dňa, keď sa poškodený dozvedel o škode. Podľa § 100 ods. 1 zák.č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej ako OZ) sa právo premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110 OZ). Na premlčanie súd prihladne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať. Odporca považuje za jednoznačne preukázané, že nárok je premlčaný , vzhľadom na to, že od času, kedy podľa navrhovateľov vznikla škoda uplynuli viac ako 3 roky. Odporca vo svojom vyjadrení ďalej poukázal na to, že nečinnosť a nesprávny úradný postup stavebného úradu a príčinná súvislosť medzi nesprávnym úradným postupom a vznikom škody vo výške 8.500,- EUR sú nepreukázané. Stavebník dňa 25.11.1997 požiadal v tom čase príslušný stavebný úrad Okresný úrad Prievidza, odbor životného prostredia o vydanie dodatočného povolenia na stavbu. Stavebný úrad rozhodnutím o prerušení konania podľa § 29 zák.č. 71/1967 o správnom konaní v spojení s § 137 zák.č. 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku (stavebný zákon) prerušil konanie vo veci dodatočného povolenia stavby stavebníka, ako dôvod prerušenia konania uviedol, že stavebník v priebehu konania nepreukázal, že je vlastníkom celého pozemku parc.č. 6400, k.ú. Prievidza, zastavaného uvedenou stavbou alebo jej časťou, alebo že má k tomuto pozemku iné právo. Odporca považuje za preukázané, že vo veci konania o povolení stavby sa konalo od roku 1997 a v danej veci bolo príslušnými správnymi orgánmi vydaných viacero rozhodnutí. Na základe podnetu doručeného dňa 15.6.2007, Krajský stavebný úrad v Trenčíne preskúmal ako správny orgán právoplatné rozhodnutie o prerušení konania mimo odvolacieho konania podľa § 65 správneho poriadku. Výsledkom preskúmania bola odpoveď KSÚ č. 2007-600/2589-9/Km z 18.10.2007, v ktorej uviedol, že rozhodnutie o prerušení konania ponecháva v platnosti. Ako dôvod takéhoto rozhodnutia uviedol, že stavebný úrad postupoval v súlade so zákonom, keď konanie prerušil z dôvodu, že stavebník nepredložil vyššie spomínané doklady, predložil len doklad o spoluvlastníckom práve k tomuto pozemku v podiele 1, pričom je potrebný súhlas nadpolovičnej väčšiny spoluvlastníkov. Z dôvodu, že v prebiehajúcim konaní ostatní spoluvlastníci uplatnili námietky týkajúce sa vlastníckeho práva k tomuto pozemku a medzi účastníkmi nedošlo k dohode o občianskoprávnej námietke , stavebný úrad konanie o dodatočnom povolení predmetnej stavby podľa § 29 správneho poriadku v spojení s § 137 stavebného zákona prerušil do právoplatného rozhodnutia súdu vo veci. Konanie sa viedlo pod sp. zn. 11S/61/2008-96 z 28.10.2009 a Krajský súd v Trenčíne uznesením konanie zastavil pre zmeškanie lehoty na podanie žaloby, nepreskúmateľnosti rozhodnutia súdom z dôvodu jeho procesného charakteru a nedoplnenia žalobného návrhu na výzvu súdu. Taktiež uznesením Krajský súd v Trenčíne č.k. 11C/12/2010 - 28 z 31.03.2010, ktorý rozhodoval o žalobnom návrhu proti nečinnosti orgánu verejnej správy vo veci rozhodnutia o prerušení konania súd žalobný návrh zamietol z dôvodu, že navrhovatelia v konaní nepreukázali, že vyčerpali prostriedky , ktorých použitie umožňuje osobitný predpis na odstránenie nečinnosti napr. Správny poriadok, ale podali na Krajský súd v Trenčíne žalobný návrh. Súdny na základe uvedeného tak nevyhoveli predchádzajúcim žalobám. Vo väzbe na rozhodnutie o prerušení konania, ktorým bolo prerušené konanie o dodatočnom povolení uvedenej stavby, bol vydaný rozsudok Okresného súdu v Prievidzi č.k. 7C/180/2006-495 zo dňa 09.02.2010, ktorým súd rozhodol o odstránení časti stavby a následne stavebník vykonal citovaný rozsudok keď časť stavby odstránil. Prerušenie konania sa v správnej praxi uplatní len vtedy, keď sa v konaní vyskytne prekážka ,v dôsledku čoho určitý čas nemožno pokračovať v konaní. Prerušit možno len správne konanie, ktoré sa v zmysle správneho poriadku začalo. K prerušeniu konania môže dôjsť v ktorejkoľvek etape správneho konania až do vydania rozhodnutia vo veci samej, ale je rozhodnutím správneho orgánu procesnej povahy. Je individuálnym správnym aktom procesnej charakteru. Navrhovatelia tvrdia, že stavebný úrad sa vo veci konania o dodatočnom povolení stavby pri vydaní rozhodnutia o prerušení konania neriadil právnym názorom vysloveným v rozhodnutí bývalého Krajského úradu v Trenčíne, odboru životného prostredia č. OŽP 2003/5160-2/Mš z 20.05.2003 a tým sa dopustil viacnásobného nesprávneho úradného postupu, ktorý spočíval v nekonaní stavebného úradu pred vydaním rozhodnutia, nezohľadnení záporného stanoviska Regionálneho úradu verejného zdravotníctva v Bojniciach k stavbe, v porušení § 32 stavebného zákona a neposúdení stavby vo vzťahu k § 6 ods. 1 vyhl.č. 532/2002 Z.z. Zároveň navrhovatelia v žalobnom návrhu namietli množstvo chýb, nedostatkov, nepresností, zatajovanie skutočností, manipulácii, nezákonných prvkov tohto rozhodnutia o prerušení konania. Navrhovatelia však svoje tvrdenia nepodložili žiadnou právne relevantnou argumentáciou, pričom vecne a miestne príslušné správne orgány aj súdny orgány, orgány prokuratúry sa s tvrdeniami navrhovateľov na základe nimi podaných podnetov podrobne zaoberali, vyhodnocovali ich námietky vo vzťahu k predloženým dokladom a skutkovému stavu v danej veci a

opodstatnenosť týchto námietok sa nikdy nepreukázala, čo dokazuje aj priložený spisový materiál. Odporca sa nestotožňuje ani s tvrdením, že prístupom stavebného úradu nastali veľké prieťahy v konaní, nečinnosť neodpovedaním na podnety, neodkázaním účastníkov konania na súd. Správne orgány opakovane upozorňovali stavebníka, aby neužíval uvedenú stavbu a odstránil nedostatky. Dlhoročné trvanie konania bolo spôsobené hlavne prieťahmi v riešení predbežnej otázky. Navrhovatelia ako spoluvlastníci pozemku parc.č. XXXX., k.ú. P. nachádzajúceho sa pod predmetnou stavbou, boli vyzvaní na riešenie občianskoprávných námietok súdnou cestou už v roku 1998, opakovane v roku 2004 a urobili tak až v roku 2006. V časti VI. návrhu navrhovateľa uvádzajú, že stavebný úrad vydal aj nezákonné rozhodnutie zo dňa 22.11.2010 o konaní o odstránení stavby, toto tvrdenie odporca odmieta, toto konanie prebiehalo aj na Okresnom súde Prievidza, čo podľa navrhovateľov predstavuje nesprávny úradný postup. Vo veci dodatočného povolenia zvyšnej časti predmetnej stavby vyzval stavebný úrad listom č. X.X.X.-XX-XXX-XXXX z 05.08.2010 stavebníka, aby v ním stanovenej lehote doložil do konania projekt stavby v stave po úpravách uskutočnených v zmysle rozsudku Okresného súdu Prievidza č.k. 7C/180/2006-495 z 09.02.2010 s tým, že po obdržaní tohto projektu bude stavebný úrad pokračovať v konaní o zvyšnej časti stavby, ktorú súd nenariadil odstrániť. Dňa 22.11.2010 vydal stavebný úrad rozhodnutie o prerušení konania o dodatočnom povolení predmetnej stavby a vyzval stavebníka na doplnenie potrebných podkladov, v lehote stavebník vyžiadané poklady v lehote stanovenej stavebným úradom nedoplnil, čo vôbec nesúhlasí s tvrdením navrhovateľov, že na konaní o odstránení stavby sa vôbec o jej odstránení nekonalo. Odporca konštatuje, že doklady, na základe ktorých konali a rozhodovali orgány štátnej stavebnej správy, jednoznačne poukazujú na to, že konanie o odstránení predmetnej stavby bolo voči navrhovateľom ako účastníkom konania v súlade s právnym poriadkom SR, mohli obhajovať svoje práva a záujmy, počas konania boli náležite oboznamovaní so všetkými podkladmi pre rozhodnutie vo veci, mali možnosť sa k nim vyjadriť, čo aj využili. O správnosti a hodnovernosti tohto tvrdenia odporcu svedčí aj fakt, že Krajský súd v Trenčíne uznesením č.k. 11C/12/2010-28 z 31.03.2010 v konaní navrhovateľov proti stavebnému úradu vo veci nečinnosti orgánu verejnej správy žalobný návrh zamietol s odôvodnením, že stavebný úrad rozhodnutím č. X.X.X.-XX-XXXX-XXXX z 04.10.2004 prerušil konanie o dodatočnom povolení stavby a odkázal navrhovateľov na podanie žaloby o riešenie vlastníckych vzťahov podľa § 137 stavebného zákona, nakoľko navrhovatelia nepreukázali, že stavba garáže a skladu zasahuje do ich pozemku parc.č. XXXX, k.ú. P., ale znaleckým posudkom bolo preukázané, že nie je postavená na uvedenej parcele. Súd uviedol, že navrhovatelia nepreukázali, že takúto námietku vzniesli do vydania citovaného rozhodnutia o prerušení konania a ak ju vzniesli po vydaní uvedeného rozhodnutia, je neodôvodnená a preto súd považoval tento žalobný návrh za nedôvodný. Tvrdenia navrhovateľov v konaní v časti V. žalobného návrhu o protiprávnom zamĺčaní, že stavba je situovaná na pozemku parc.č. XXXX a teda že poloha stavby je nesprávne identifikovaná sú na základe týchto skutočností navrhovateľmi nepreukázané. Vo vzťahu k tvrdeniu navrhovateľov o znehodnotení životného prostredia vplyvom kanalizačných potrubí pod stavbou a vplyvom stavby na dom č. XX odporca odkázal na rozsudok Okresného súdu Prievidza č.k. 7C/180/2006-495 z 09.02.2010, ktorý sa uvedenou problematikou zaoberal a za týmto účelom vykonal dokazovanie. Tiež Najvyšší súd SR v uznesení sp.zn. 6Sžo/253/2010 z 27.04.2011 v odvolacom konaní o návrhu na obnovu konania vo veci vedenej na Krajskom súde v Trenčíne sp.zn. 11C/12/2010 vyslovil právny názor, že Krajský súd v Trenčíne v tomto konaní konal a rozhodoval v súlade so zákonom, keď návrh zamietol z dôvodu, že bol nedôvodný. Z dikcie zákona o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci vyplýva, že za nesprávny úradný postup je možné podľa konkrétnych okolností toho ktorého prípadu považovať nečinnosť spojenú s výkonom právomoci určitého štátneho orgánu, ak pri tomto výkone alebo v súvislosti s ním dôjde k porušeniu pravidiel stanovených právnymi predpismi pre konanie štátneho orgánu alebo k porušeniu poriadku, ktorý vyplýva z povahy, funkcie alebo cieľov tejto činnosti. Správnosť úradného postupu treba posudzovať aj z hľadiska účelu, k dosiahnutiu ktorého postup štátneho orgánu smeruje. Štát zodpovedá len za rozpornosť s platným právom. Účelom zákona o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci nie je zisťovať v rámci predbežného prerokovania nároku na náhradu škody nezákonnosť konania a rozhodovania správneho orgánu, nezákonnosť musí byť príslušným orgánom v čase predbežného prerokovania už konštatovaná a preukázaná formálno-procesným postupom, čo v danom prípade nebolo splnené. Z uvedeného skutkového stavu podľa odporcu jednoznačne vyplýva, že vo veci vydania rozhodnutia o prerušení konania o dodatočnom povolení predmetnej stavby tak správne orgány, súdny orgány, ani orgány prokuratúry nevyslovili nezákonnosť postupu v danej veci a teda nikdy nebol spochybnený postup správnych orgánov vo vzťahu k citovanému rozhodnutiu a rozhodnutie nebolo nikdy právoplatne zrušené pre nezákonnosť príslušným správny alebo súdnym orgánom. Z uvedeného vyplýva, že prerušenie konania o dodatočnom povolení stavby bolo spôsobené skutočnosťou, že stavebný úrad nemal k dispozícii doklady, ktoré boli potrebné

pre rozhodnutie vo veci pričom sa v konaní vyskytla prekážka vyplývajúca z vlastníckych práv k pozemku parc.č. XXXX, k.ú. P., prekračujúca rozsah rozhodovacej právomoci stavebného úradu, o ktorej môže rozhodovať iba súd. Postup stavebného úradu tak nevykazuje znaky nesprávneho úradného postupu v zmysle zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene a doplnení niektorých predpisov a teda nemožno ho považovať za nesprávny úradný postup. Navrhovatelia v návrhu uvádzajú, že konaním a rozhodovaním stavebného úradu im bola spôsobená škoda vo výške 8 500,- EUR, avšak k takto uplatňovanej výške nedoložili žiadne relevantné doklady, ktorými by existenciu vzniknutej škody hodnoverne preukázali, pričom zistenie existencie škody, jej druhu a rozsahu je predpokladom úspešného uplatnenia zodpovednosti štátu za škodu. Odporca tiež poukázal na identický obsah návrhu s návrhom č. 1 z 14.06.2010, v ktorom navrhovatelia určili výšku škody 4.000,- EUR a odvodzovali túto od tých istých skutočností, nie je tak odporcovi zrejmé, z akých dôvodov a čím je opodstatnená vyššia výška škody uvedená v žalobnom návrhu ako 8.500,- EUR. S poukazom na § 120 zák.č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku, ak navrhovatelia tvrdia že im vznikla škoda, sú povinní označiť dôkazy na preukázanie vzniknutej škody. Vzhľadom však na vyššie uvedený skutkový stav vo veci konania o dodatočnom povolení predmetnej stavby garáže a skladu odporca tvrdil, že navrhovateľmi uvádzaná škoda nie je v príčinnej súvislosti s konaním a rozhodovaním správnych orgánov vo veci. Dňa 14.06.2010 bol na bývalé Ministerstvo výstavby a regionálneho rozvoja SR (v tom čase právny predchodca Ministerstva vnútra SR pre oblasť verejných prác stavebného poriadku a územného plánovania podľa zák.č. 403/2010 Z.z ktorým sa mení a dopĺňa zák.č. 575/2001 Z.z. o organizácii činnosti vlády a organizácii ústrednej štátnej správy a právny predchodca odporcu) doručený spoločný návrh navrhovateľov 1/ až 5/ na predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody podľa zákona o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci vo výške 4.000,- EUR v ktorom navrhovatelia uviedli, že náhradu škody si uplatňujú v súvislosti s nečinnosťou a nesprávnym úradným postupom stavebného úradu vo veci stavebníka na identickom skutkovom základe ako uviedli v samotnom žalobnom návrhu z 20.04.2011(návrh č. 1). Dňa 19.07.2010 bol na v tom čase príslušné Ministerstvo vnútra SR doručený ďalší spoločný návrh navrhovateľov 1/ až 5/ na predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody podľa zák. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci vo výške 4.200,- EUR v súvislosti s konaním a rozhodovaním stavebného úradu vo veci stavby (návrh č. 2). Odporca ako neskôr príslušný ústredný orgán štátnej správy zistil, že návrh č. 2 je obsahovo identický s návrhom č. 1 v skutkovom stave veci aj vo vznesených námietkach navrhovateľmi, ktorú uplatnili v súvislosti s nečinnosťou a nesprávnym úradným postupom stavebného úradu vo veci stavby s jediným rozdielom týchto dvoch návrhov a to vo výške uplatnenej škody . Nakoľko v oboch návrhoch navrhovatelia neuviedli skutočnosti, na základe ktorých by bolo možno konštatovať splnenie základným podmienok pre uplatnenie nárokov na náhradu škody, odporca neuznal uplatňované nároky a o výsledku predbežného prerokovania návrhu č. 1 a 2 boli navrhovatelia informovaní v lehote podľa § 16 ods. 1 zák.č. 514/2003 Z.z. listom odporcu č. XXXXX/XXXX/SLP-XXXX zo dňa 24.01.2011. V žalobnom návrhu v časti VIII navrhovatelia uvádzajú, že žiadosť o prerokovanie nároku bola podaná na Ministerstvo výstavby a regionálneho rozvoja SR, čo sa mohlo týkať jedine návrhu č. 1 s nárokom 4.000,- EUR, pričom navrhovatelia tento nesúlad v návrhu nijako nezdôvodnili, výšku škody vôbec nepreukázali. Na základe uvedeného žiadal odporca žalobný návrh ako nedôvodný a neopodstatnený zamietnuť.

Uznesením z 16.01.2012 súd vyzval navrhovateľov na doplnenie žalobného návrhu, na čo navrhovatelia reagovali podaním z 12.3.2012, doručeným súdu dňa 13.03.2012, v ktorom uviedli, že požadovaná čiastka pozostáva zo skutočnej škody, ušlého zisku a z nemajetkovej ujmy, ďalej z: uhradenia poplatkov za posudok č. 40/2006 166,- EUR, kolok za preskúmanie rozhodnutia KSÚ Trenčín 16,60 EUR, z ušlého zisku na nájomnom za roku 2007 až 2012 v celkovej sume 1599,- EUR, z náhrady za korešpondenciu v rokoch 2004 -2012 72 listov, štúdium podkladov, zákonov, vyhlášok , 25 hodín x 5,- EUR 125,- EUR, formulácia listov 36 hodín x 5,- EUR 180,- EUR, napísanie listov 18 hod. x 3,- EUR 54,- EUR, vypracovanie väčších analýz (14 materiálov) celkom 125 hodín náhrada 575,- eur, polygrafické práce, poštovne celkom 103- EUR, organizačné práce medzi navrhovateľmi ako telefonáty, porady, účasť na neplodných konaniach 40 hodín x 3,- EUR 120,- EUR, znehodnotenie životného prostredia, ktorému boli navrhovatelia dlhodobo vystavení 4000,- EUR, poškodenie muriva a omietky domu č. 48 400,- EUR, zatienie a ničenie pohľadu na dom č. 52 400,-EUR, celkové zničenie prostredia dvora budú zbitou zo starých dosiek 600,- EUR, dlhodobý strach z možného úrazu nestabilnou budú, stresy, bezmocnosť z nesprávnych úradných postupov, arogancie úradníkov, ponižovanie občanov, ignorovanie skutočností, neodpovedania na dotazy, alebo len formálne vyhýbavo, ignorovanie pripomienok, pocity krivdy, nespavosť , zdravotné problémy 4000,- EUR, prietahy, nečinnosť neriešenie problémov podľa

smerníc EU 8 rokov 8000,- EUR spolu 20.338,60 EUR. Na č.l.181 navrhovatelia doplnili túto sumu o ďalšie položky a to: súdny poplatok zo žalobného návrhu v sume 436,- EUR, posudok č. XXX/XXXX v sume 232,30 EUR, posudok č. 019/2010 v sume 300,- EUR, právne zast. L.. U. 300,- EUR, L.. U. 200,- EUR, odvolanie 448,50 EUR, poplatok U. a spol. 299,- EUR celková čiastka predstavuje 20.338,60 eur + 2.742,20 eur spolu 23.080,80 EUR.

Podaním z 31.05.2012 navrhol odporca vstup mesta Prievidza ako stavebného úradu do konania ako vedľajšieho účastníka podľa § 93 ods. 1 O.s.p.. Podaním z 16.07.2012 mesto Prievidza vstúpilo do konania ako vedľajší účastník na strane odporcu.

Navrhovateľa 2/ zastupoval v konaní na pojednávaniach navrhovateľ v 1/ z dôvodu zhoršeného zdravotného stavu /č.l. 184 spisu/, navrhovateľka 4/ zastupovala navrhovateľka 3/ č.l.185 a pani M. U. pôvodne v konaní označená ako navrhovateľka 3/ v konaní zastupovali jej dcéry, pôvodné označené ako navrhovateľky 4/ a 5/ č.l.205.

Vedľajší účastník na strane odporcu sa na pojednávaní dňa 16.11.2012 pripojil k vyjadreniam odporcu, vzniesol námietku premlčania uplatneného nároku, uviedol, že v konaní nebola preukázaná nečinnosť stavebného úradu ako prvostupňového orgánu a zo spisového materiálu stavebného úradu táto nevyplýva.

Podaním z 19.12.2012 navrhovatelia požiadali súd o pripustenie zmeny žalobného návrhu. Uznesením z 21.01.2013 súd pripustil rozšírenie návrhu o zaplatenie 14.580,80 EUR, v odôvodnení tohto uznesenia súd tiež uviedol, že navrhovatelia v súvislosti s týmto procesným návrhom nepreukázali, že by pred podaním návrhu na začatie konania odporcovi adresovali žiadosť o predbežné prerokovanie nároku aj na sumu 14.580,80 EUR.

Odporca na výzvu sudu v podaní z 14.03.2013, doručenom súdu 21.03.2013 na navrhovateľmi uvedenú špecifikáciu nároku reagoval a uviedol, že navrhovatelia ani špecifikáciou z 19.12.2012 nepredložili žiadne podklady, ktorými by relevantne preukázali existenciu nimi uvádzanej škody. Navrhovatelia uvádzajú priame platby, pričom nepredložili žiadne potvrdenie o platbe, teda nepreukázali reálnu škodu v príčinnej súvislosti v rámci konania sp.zn. 7C/66/2011, ktorú si v ňom uplatňujú. V rámci špecifikácie uvádzajú účasť na súdnych pojednávaniach, vedených v iných konaniach napr. 7C/180/2006, ak im vznikli trovy v súvislosti s týmto konaním, odporca udáva, že si tieto mali navrhovatelia uplatňovať v rámci tohto konania. Pokiaľ navrhovatelia udávajú odvolanie v rámci špecifikácie, nie je zrejmé o odvolanie v ktorom konaní sa jedná. K strate na nájomnom - ušlý zisk odporca udáva, že tento si na základe zmluvy o prenájme nebytových priestorov z 12.08.2003 medzi navrhovateľmi a B.u V. navrhovatelia už uplatňovali v konaní Okresného súdu Prievidza sp. zn. 9C/103/2008 a s týmto nárokom neboli úspešní. Ak navrhovatelia poukazujú na znehodnotenie životného prostredia, ponižovanie, aroganciu a pod. nepredložili žiadny relevantný dôkaz o svojom tvrdení, ide tak len o subjektívne tvrdenie navrhovateľov, pričom ak boli poškodení na svojich osobnostných právach, mali to riešiť žalobou o ochranu osobnosti a nie o náhradu škody podľa zák.č. 514/2003 Z.z. Odporca opakovane tiež poukázal na skutočnosť, že pokiaľ súd pripustil rozšírenie návrhu o sumu 14.580,80 EUR, navrhovatelia nepreložili žiadosť o predbežné prerokovanie tohto nároku, pričom predbežne prejednaná nebola ani pôvodná suma 8.500,- EUR a argumentácia navrhovateľov, že nevedeli presne určiť výšku škody, nakoľko neboli právne zastúpení neobstojí. V rámci špecifikácie navrhovatelia udávajú tiež v bode 2 preskúmanie rozhodnutia KSÚ Trenčín, pričom nie je zrejmé, o ktoré rozhodnutie ide, podľa § 31 zák.č. 71/1967 Zb. o správnom konaní trovy, ktoré v konaní vznikli účastníkovi konania, znáša účastník. K náhrade za 72 vypracovaných listov, štúdium zákonov, formulácia listov, napísanie listov, štúdium podkladov, zákonov, nariadení, vypracovanie analýz - uvedené trovy podľa odporcu môžu byť uplatnené len za podmienky, ak by boli navrhovatelia zastúpení v konaní advokátskou kanceláriou. Podania navrhovateľov, smerujúce k špecifikácii výšky uplatneného nároku po rozšírení žalobného návrhu spolu v sume 23.080,80 EUR, podľa odporcu nie je možné považovať za právne relevantný a preukazujúci doklad výšky uplatňovanej škody, keďže tieto podania sú bez akýchkoľvek dokladov, preukazujúcich vynaloženie nákladov (najmä v časti označenej ako „priame platby“) Podľa odporcu navrhovateľmi uvádzaná škoda spočíva v samotnom uskutočnení predmetnej stavby stavebníkom bez príslušného stavebného povolenia a nie je v priamej príčinnej súvislosti s konaním a rozhodovaním správnych orgánov vo veci predmetnej stavby a nepodlieha režimu zák.č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci

a o zmene niektorých zákonov. Ak navrhovatelia tvrdia, že im protiprávnym konaní stavebníka vznikla niektorá z nimi uvádzaných škôd a majetku, ktoré sú podľa odporcu v konaní nepreukázané, je možné sa náhrady takto vzniknutej škody domáhať súdnou cestou priamo voči stavebníkovi.

Podaním, doručeným súdu 30.04.2013, navrhovatelia zareagovali na vyjadrenie odporcu (predchádzajúci odsek), v ktorom tvrdili, že rozhodnutie, ktoré je predmetom tohto konania, nemalo byť vôbec vydané, jeho vydanie predstavuje aj nezákonnosť, príprava tohto rozhodnutia predstavuje sadu nesprávnych úradných postupov, jeho obsah - nesprávne úradné postupy, následná činnosť mesta - súhrn nesprávnych úradných postupov, nečinnosť, dôsledky na občanov, ďalej uviedli, že boli porušované zásady § 9 zák.č. 514/2003 Z.z. mnohonásobne. V podaní navrhovatelia upresnili položky k výške náhrady škody: 1/suma 8 900, EUR pozostáva z priamych platieb za kolok KSÚ Trenčín v roku 2007 v sume 8,30 EUR, znalecký posudok č. XXXX č XX/XXXX 88,- EUR, návrh - žaloba r. 2006 10C/150/2006 219,50 EUR, posudok č. 142/2008 r. 2008 116,15 EUR, posudok č. 019/2010 r.2010 150,- EUR, právne zastúpenie L.. U. r. 2010 150,- EUR, L.. U. r. 2009 100,- EUR, platba v súvislosti s konaním zastúpenie odporcu r. 2010 546,61 EUR, platba - zastupovanie odporcu 2010 364,40 EUR, odvolanie - uznesenie z 17.12.2010 224,25 eur, poštovné rozmnožovanie 51,50 EUR, ušlý zisk strata na nájomnom r. 2004-2012, vypracovanie materiálov, návrhov korešpondencie, štúdií, podkladov, odvolaní, štúdium zákonov, nariadení 2004-2012 805,- EUR, nemajetková ujma: 61 nesprávnych úradných postupov mesta (podanie z 19.12.2012), str. 8 podania z 19.12.2012, znehodnotenie životného prostredia, organizačné práce, bod 14 z 19.12.2012, 11 dokumentovaných nesprávnych úradných postupov nie je zahrnutých, priesťahy - nečinnosť aj podľa legislatívy EU 1200-1500 EUR/ rok, 2/ suma 4800,- EUR pozostáva: priame platby 2018,71 EUR, ušlý zisk strata na nájomnom r. 2004-2012 992,35 EUR, nemajetková ujma, priesťahy m nečinnosť 1200-1500,- EUR /rok, 3/ suma 2030,80 EUR pozostáva: priame platby - návrh, žaloba 100,- EUR, nemajetková ujma, nečinnosť, priesťahy, 4/ suma 3550,- EUR pozostáva: priame platby - odvolanie r. 2010 99,50 EUR, nemajetková ujma, nečinnosť, priesťahy, 5/ suma 3800,- EUR pozostáva: priame platby - odvolanie r. 2012 99,50 EUR, korešpondencia 129,- EUR, nemajetková ujma, nečinnosť, priesťahy;

Podaním z 24.6.2013, doručeným súdu dňa 24.06.2013 navrhovatelia podali ďalší návrh o rozšírenie žaloby o skutkovú podstatu - užívanie nepovolenej stavby garáž a sklad a o čiastku 5200,- EUR, pričom v návrhu uviedli, že ide o samostatnú skutkovú podstatu, ktorú mesto Prievidza riešilo a udiala sa nezávisle od skutočností, ktoré sú predmetom rozhodnutia z 04.10.2004. Uznesením z 23.8.2013 súd pripustil rozšírenie žalobného návrhu o sumu 5200,- EUR z dôvodu, že tejto náhrady škody sa navrhovatelia domáhali v konaní sp. zn.10C/119/2011 a Okresný súd Prievidza toto konanie uznesením č.k. 10C/119/2011-55 z 17.12.2012 vo veci zastavil s poukazom na § 83, §104 ods. 1 veta prvá O.s.p.. Uznesením č.k. 7C/66/2011-290 z 21.2.2014 vylúčil konanie o zaplatenie 5200,- EUR na samostatné konanie a zároveň rozhodol o nepripustení zmeny návrhu o rozšírenie ďalších rozhodujúcich skutkových okolností, špecifikovaných pod bodmi č.18 až č. 61 písomného podania navrhovateľov zo dňa 19.12.2012. Podaním z 24.3.2014 žiadali navrhovatelia opravu a zmenu uznesenia z 21.2.2014 o nepripustení zmeny návrhu, jeho rozšírenie o ďalšie rozhodujúce skutočnosti. Podaním z 19.6.2014 navrhovatelia uviedli, že uvedené podanie má charakter odvolania proti predmetnej časti uznesenia a žiadajú to riešiť. Uznesením č.k. 17Co/884/2014-312 z 6.10.2014 Krajský súd v Trenčíne odvolanie navrhovateľov odmietol.

V priebehu konania pôvodne označená navrhovateľka 3/ M. U., nar. X.X.XXXX zomrela, súd postupoval podľa § 107 ods. 3 O.s.p. a v konaní po zomrelej pokračoval s právnymi nástupcami po zomrelej a to s jej dedičkami, ktorými sú jej dcéry, pôvodne označené ako navrhovateľky 4/ a 5/, ďalej s nimi konal ako s navrhovateľkami 3/ a 4/, o tomto postupe súd účastníkov konania upovedomil na začiatku pojednávania dňa 12.6.2015, s tým, že nevydal o tom procesné rozhodnutie, účastníci konania túto skutočnosť zobrali na vedomie.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom účastníkov, listinnými dôkazmi, a to najmä písomnými vyjadreniami navrhovateľov, písomným vyjadrením odporcu, vedľajšieho účastníka na strane odporcu, ďalej: rozhodnutie mesta Prievidza č. X.X.X-XX-XXXX-XXXX/XXXX zo dňa 14.4.2004, rozhodnutie mesta Prievidza č. X.X.X.-XX-XXXX-XXXX zo dňa 04.10.2004, vyjadrenie VEOLIA z 12.6.2008, Odstúpenie žiadosti RÚVZ z 31.05.2004, oznámenie Ministerstva výstavby a regionálneho rozvoja SR z 16.06.2010, žiadosť Ministerstva výstavby a regionálneho rozvoja SR z 16.06.2010 o vyjadrenie a predloženie spisového materiálu, žiadosť o predbežné prerokovania nároku na náhradu škody vo výške 4000,- Euro, listiny zo spisu Okresného súdu Prievidza sp.zn. 11C/71/2010 a 9C/110/2011, spisy Okresného súdu

Prievidza sp.zn. 9C/103/2008, 10C/72/2010, 10C/150/2006, 15C/78/2007, 7C/180/2006, 15C/32/2012, uznesenie NSSR 6Sžo/253/2010 z 27.4.2011, príkaz na úhradu z 10/2006 na sumu 13.224,- Sk, z r. 2006 na sumu 5.000,- Sk a z 06/2007 na sumu 500,- Sk predložené vo ftc. navrhovateľmi, zmluva o prenájme nebytových priestorov z 12.8.2006 a 12.8.2003, rozhodnutie Krajského úradu v Trenčíne, odbor životného prostredia č. OŽP 2000/3592-2/Km z 6.7.2000 a č. OŽP 3555/97/ÚP z 10.3.2000 a pripomienky navrhovateľa 1/ k tomuto rozhodnutiu na č.l.220, Oznamenie o výsledku vybavenia petície z 11.2.2008, Žiadosť o odstránenie stavby „Garáž a sklad“, Zmluva o prenájme nebytových priestorov druhý doplnok zmluvy z 16.8.2009, Uznesenie Krajského súdu v Trenčíne č.k. 11S/12/2010-28 z 31.3.2010, vyjadrenie Krajského stavebného úradu v Trenčíne, odbor štátnej stavebnej správy z 3.11.2011, Uznesenie NSSR sp.zn. 5Sžp/1/2012 z 31.1.2012, početné písomné vyjadrenia navrhovateľov s označením: Nedostatky rozhodnutia mesta Prievidza zo dňa 4.1.2007 vo veci ilegálnej stavby „Betónový múrik“ č.l.11-14 spisu; Problémy, ktoré vytvára ilegálna stavba „Garáž a sklad“ č.l.15-16; Postup riešenia problémov ilegálnej stavby „Garáž a sklad“ správnym orgánom a dôsledky tohto riešenia č.l.17-21; Ilegálna stavba: garáž a sklad č.l.22-23; Rozpory stavby „Garáž a sklad“ s verejnými záujmami č.l.24-25; Zvod zrážok z ilegálnej stavby „Garáž a sklad“ č.l.26-29; K oznámeniu mesta Prievidza zo dňa 31.1.2011 ku konaniu o odstránenie nepovolennej stavby „Garáž a sklad“ č.l. 32-33; Doplnok zápisnice z konania o odstránení ilegálnej stavby „Garáž a sklad“ zo dňa 22.2.2011 č.l. 34; Sťažnosť na C.. P. B. z 3.6.2011 č.l.133, Nezákonnosti a nesprávne úradné postupy rozhodnutia zo dňa 04.10.2004 a jeho prípravy č.l. 134-135; Doplnok požadovanej náhrady podanej na OS Prievidza dňa 12.3.2012 č.l. 181; K zápisnici zo dňa 16.11.2012 č.l. 208-216; žiadosť o rozšírenie žaloby zo dňa 20.4.2011 č.l. 245-250; Vzťah a vplyvy C.. M. z KSÚ Trenčín č.l. 244-245, na základe čoho zistil tento skutkový stav: Podaním žiadosti stavebníka Otta Fábrika dňa 25.11.1997 začalo stavebné konanie o vydanie dodatočného povolenia stavby - Garáž a sklad na pozemkoch - parcele č. XXXX a XXXX k.ú. P.. Vo veci bolo vydané dňa 14.11.2002 stavebným úradom rozhodnutie o prerušení konania, s odkázaním na súdne rozhodnutie podľa § 137 stavebného zákona, ktoré však bolo rozhodnutím odvolacieho orgánu zo dňa 20.5.2003 zrušené a v stavebnom konaní sa následne pokračovalo novými konaniami. Dňa 14.4.2004 vydalo Mesto Prievidza výzvu na doplnenie žiadosti stavebníka, aby do 60 dní predložil vyjadrenia a stanoviská príslušných štátnych orgánov za účelom posúdenia, či stavba nie je v rozpore s verejnými záujmami, zároveň bolo stavebné konanie prerušené. Rozhodnutím stavebného úradu teda mesta Prievidza zo dňa 04.10.2004 zn. X.X.XX - XXXX-XXXX podľa § 137 stavebného zákona odkázal stavebný úrad účastníkov konania - spoluvlastníkov pozemku parcely č. XXXX k.ú. P., a to M. U., W. V., Oľgu U. riešiť občianskoprávne námietky vyplývajúce z vlastníckych práv k pozemku parcely č. XXXX k.ú. P. na súd a z tohto dôvodu prerušil stavebné konanie do právoplatného rozhodnutia súdu vo veci. Na základe podnetu doručeného dňa 15.6.2007 Krajský stavebný úrad v Trenčíne preskúmal ako správny orgán právoplatné rozhodnutie o prerušení konania mimo odvolacieho konania podľa § 65 správneho poriadku. Výsledkom preskúmania bola rozhodnutie M. č. XXXX-XXX/XXXX-X/Km z 18.10.2007, že rozhodnutie o prerušení konania ponecháva v platnosti. Ako dôvod takéhoto rozhodnutia uviedol, že stavebný úrad postupoval v súlade so zákonom, keď konanie prerušil z dôvodu, že stavebník nepredložil vyššie spomínané doklady, predložil len doklad o spoluvlastníckom práve k tomuto pozemku v podiele 1, pričom je potrebný súhlas nadpolovičnej väčšiny spoluvlastníkov. Z dôvodu, že v prebiehajúcom konaní ostatní spoluvlastníci uplatnili námietky, týkajúce sa vlastníckeho práva k tomuto pozemku a medzi účastníkmi nedošlo k dohode o občianskoprávnej námietke, stavebný úrad konanie o dodatočnom povolení predmetnej stavby podľa § 29 správneho poriadku v spojení s § 137 stavebného zákona prerušil do právoplatného rozhodnutia súdu vo veci. Konanie sa viedlo pod sp. zn. XXS/XX/XXXX-XX z 28.10.2009 a Krajský súd v Trenčíne uznesením konanie zastavil pre zmeškanie lehoty na podanie žaloby, nepreskúmateľnosti rozhodnutia súdom, z dôvodu jeho procesného charakteru a nedoplnenia žalobného návrhu na výzvu súdu. Taktiež uznesením Krajský súd v Trenčíne č.k. 11C/12/2010 - 28 z 31.03.2010, ktorý rozhodoval o žalobnom návrhu proti nečinnosti orgánu verejnej správy vo veci rozhodnutia o prerušení konania súd žalobný návrh zamietol z dôvodu, že navrhovatelia v konaní nepreukázali, že vyčerpali prostriedky, ktorých použitie umožňuje osobitný predpis na odstránenie nečinnosti napr. Správny poriadok, ale podali na Krajský súd v Trenčíne žalobný návrh. Bol vydaný rozsudok Okresného súdu v Prievidzi č.k. 7C/180/2006-495 zo dňa 09.02.2010 a súd rozhodol o odstránení časti stavby, následne stavebník vykonal citovaný rozsudok a časť stavby odstránil. Vo veci dodatočného povolenia zvyšnej časti predmetnej stavby vyzval stavebný úrad listom č. X.X.X.-XX-XXX-XXXX z 05.08.2010 stavebníka, aby v ním stanovenej lehote doložil do konania projekt stavby v stave po úpravách uskutočnených v zmysle rozsudku Okresného súdu Prievidza č.k. 7C/180/2006-495 z 09.02.2010 s tým, že po obdržaní tohto projektu bude stavebný úrad pokračovať v konaní o zvyšnej časti stavby, ktorú súd nenariadil odstrániť. Krajský súd v Trenčíne

uznesením č.k. 11C/12/2010-28 z 31.03.2010 v konaní navrhovateľov proti stavebnému úradu vo veci nečinnosti orgánu verejnej správy žalobný návrh zamietol s odôvodnením, že stavebný úrad rozhodnutím č. X.X.X.-XX-XXXX-XXXX z 04.10.2004 prerušil konanie o dodatočnom povolení stavby a odkázal navrhovateľov na podanie žaloby o riešenie vlastníckych vzťahov podľa § 137 stavebného zákona, nakoľko navrhovatelia nepreukázali, že stavba garáže a skladu zasahuje do ich pozemku parc.č. XXXX, k.ú. P., znaleckým posudkom bolo preukázané, že stavba nie je postavená na uvedenej parcele. Najvyšší súd SR uznesením sp.zn. 6Sžo/253/2010 z 27.04.2011 v odvolacom konaní o návrhu na obnovu konania vo veci vedenej na Krajskom súde v Trenčíne sp.zn. 11C/12/2010 vyslovil právny názor, že Krajský súd v Trenčíne v tomto konaní konal a rozhodoval v súlade so zákonom, keď návrh zamietol z dôvodu, že bol nedôvodný. V konaní nebolo sporné, že dňa 14.06.2010 bol na bývalé Ministerstvo výstavby a regionálneho rozvoja SR (v tom čase právny predchodca Ministerstva vnútra SR pre oblasť verejných prác stavebného poriadku a územného plánovania podľa zák.č. XXX/XXXX Z.z ktorým sa mení a dopĺňa zák.č. XXX/XXXX Z.z. o organizácii činnosti vlády a organizácii ústrednej štátnej správy a právny predchodca odporcu) doručený spoločný návrh navrhovateľov 1 až 5/ na predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody podľa zákona o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci vo výške 4.000,- EUR, v ktorom navrhovatelia uviedli, že náhradu škody si uplatňujú v súvislosti s nečinnosťou a nesprávnym úradným postupom stavebného úradu vo veci stavebníka (návrh č. 1). Dňa 19.07.2010 bol na v tom čase príslušné Ministerstvo vnútra SR doručený spoločný návrh navrhovateľov 1 až 5/ na predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody podľa zák. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci vo výške 4.200,- EUR v súvislosti s konaním a rozhodovaním stavebného úradu vo veci stavby (návrh č. 2). Z vykonaného dokazovania bolo preukázané, že návrh č. 2 je obsahovo identický s návrhom č. 1 v skutkovom stave vecí aj vo vznesených námietkach navrhovateľmi, ktoré uplatnili v súvislosti s nečinnosťou a nesprávnym úradným postupom stavebného úradu vo veci stavby s rozdielom a to vo výške uplatnenej škody keď prvý nárok bol vo výške 4.000,- EUR a druhý vo výške 4200,- EUR. Nakoľko v oboch návrhoch navrhovatelia neuviedli skutočnosť, na základe ktorých by bolo možno konštatovať splnenie základným podmienok pre uplatnenie nárokov na náhradu škody, odporca neuznal uplatňované nároky navrhovateľov.

Z prehľadu súdnych konaní vedených navrhovateľmi na OS Prievidza vyplýva, že navrhovatelia viedli aj iné konania o náhradu škody voči SR, majúce súvis s predmetným stavebným konaním a to rozsudkom sp.zn. 7C/180/2006 zo dňa 9.2.2010 Okresný súd Prievidza rozhodol o odstránení časti stavby zasahujúcej do parcely č. XXXX stavebníkom, a to v presne vymedzenej časti vyznačenej v geometrickom pláne C.. E. S. zo dňa 3.12.2008. Následne stavebník uvedenú časť stavby odstránil. Vo veci 10C/150/2006 bol zamietnutý návrh navrhovateľov C.. G. X. a L. X. voči odporcovi D. I., ktorým sa domáhali náhrady škody na ich rodinnom dome v súvislosti so stavbou garáže a skladu, pričom stavebník D. I. mal svojou stavbou spôsobiť vlhnutie a vznik plesní na ich rodinnom dome. Návrh navrhovateľov bol v celosti zamietnutý rozsudkom zo dňa 21.10.2010, právoplatným 9.8. 2011. V konaní sp.zn. 15C/32/2012 súd najprv uznesením 15C/32/2012 zo dňa 18.9.2012 zastavil konanie v zmysle § 104 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 83 O.s.p. V dôsledku podaného odvolania navrhovateľmi Krajský súd v Trenčíne uznesením 17Co/364/2012 - 65 zo dňa 16.1.2013 uznesenie prvostupňového súdu zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie s tým, že v predmetnej veci namietajú navrhovatelia aj iné skutkové okolnosti, nečinnosť a prieťahy a nesprávny úradný postup iných orgánov ako vo veci 7C/66/2011. Súd predvolal navrhovateľov na výsluch za účelom presnejšieho ozrejmenia, čoho sa podaným návrhom domáhajú a označenia, v čom spočívala nečinnosť a nesprávny úradný postup ktorého konkrétneho orgánu s poukazom aj na prebiehajúce konanie pred OS Prievidza č.k. 7C/66/2011. Navrhovateľ 1/ uviedol, že bolo úmyslom rozčleniť konanie na niekoľko častí, pričom sa domáhajú v oboch veciach iných nárokov. V predmetnej veci sa domáhajú nárokov v súvislosti s nesprávnym úradným postupom Mesta Prievidza ohľadom identifikácie polohy ilegálnej stavby - garáž a sklad, ktorá stavba zasahovala aj do parcely č. XXXX, k.ú. P., čo bolo stavebnému úradu známe. Svojho nároku sa domáhajú aj titulom prieťahov konaní, ktoré v tejto súvislosti v stavebnom konaní nastali. Súd v zmysle uvedeného preto pokračoval v konaní prejednaním a rozhodol rozsudkom vo veci samej. Predmetom konania podľa návrhu vo veci sp. zn. 7C/66/2011 je okrem iného i namietanie postupu U. P. v súvislosti s konaním a rozhodnutím mesta z 04.10.2004, chybným postupom mesta v čase pred vydaním tohto rozhodnutia, že stavba nebola posudzovaná aj vo vzťahu k vyhláske č. XXX a podobne. Nárok na zaplatenie celkom 8500,- EUR v prospech všetkých navrhovateľov G. X., L. X., M. U., W. V., D. U. bol predbežne prerokovaný inou žiadosťou ako v predmetnom konaní. Rozsudkom Okresného súdu Prievidza č.k. 15C/32/2012-416 z 9.1.2014 v spojení s rozhodnutím Krajského súdu v Trenčíne č.k. 17Co 559/2014-434 z 11.6.2014 súd

žalobný návrh v celom rozsahu zamietol. Súd s prihliadnutím na to, že nezistil existenciu nesprávneho úradného postupu ako základného prvku zodpovednostného vzťahu, sa existenciou ujmy nezaoberal. S prihliadnutím aj na zákonnú trojročnú premlčaciu doby na náhradu škody v zmysle § 19 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. v platnom znení dospel k záveru, že bola dôvodná i námietka premlčania, ktorú vzniesol odporca, pretože ak navrhovatelia mali pocity krivdy, psychického tlaku, beznádeji a podobne, ktoré u navrhovateľov malo spôsobiť vydanie rozhodnutia z 04.10.2004, resp. postup stavebného úradu pred touto dobou, bol by nárok na takto vzniknutú nemajetkovú ujmu premlčaný a súd by ho nemohol priznať i z tohto dôvodu. Ako súd v tomto konaní konštatoval vyššie postup stavebného úradu po právoplatnosti rozsudku vo veci 7C/180/2006, bol plynulý a súladný so zákonom, tento postup nemožno označiť za nesprávny úradný postup, v príčinnej súvislosti s ktorým by mohli vzniknúť navrhovateľom nároky na nemajetkovú ujmu, pretože len prípadne toto obdobie by spadalo do „nepremlčanej“ doby vzhľadom na dátum podania žiadosti na predbežné prerokovanie nároku dňa 28.7.2011 a dobu troch rokov tomu predchádzajúcu. Vychádzajúc z uvedeného súd návrh navrhovateľov zamietol ako nedôvodný. Krajský súd rozsudkom č.k. 17Co 559/2014-434 z 11.6.2014 napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa podľa § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správny potvrdil, keď uviedol, že navrhovatelia 1/ a 2/ v stavebnom konaní tvrdili a tvrdia to doposiaľ, že predmetná stavba stavebníka D. I. bola z časti postavená aj na parcele č. XXXX k.ú. P., ktorá je ich podielovým spoluvlastníctvom. Navrhovatelia 1/ a 2/ by tak v zmysle § 59 ods. 1 písm. b) Stavebného zákona boli účastníkmi stavebného konania o dodatočnom povolení predmetnej stavby. Navrhovatelia 1/ a 2/ však uvedené tvrdenie o situácii stavby na ich pozemku stavebnému úradu nijako nepreukázali a nakoniec aj v konaní Okresného súdu Prievidza sp. zn. 7C/180/2006 súdnoznaleckým dokazovaním bolo preukázané, že táto stavba na parcelu č. XXXX nezasahuje. Navrhovatelia 1/ a 2/ tak nemali v predmetnom stavebnom konaní postavenie účastníkov konania a nie sú tak osobami aktívne vecne legitimovanými na uplatnenie nárokov na náhradu škody, ktoré prípadne vznikli v príčinnej súvislosti s nesprávnym úradným postupom stavebného úradu v tomto stavebnom konaní. Na základe uvedeného záveru je potom bezpredmetné skúmanie ďalších podmienok vzniku práva na náhradu škody, teda existencia škody, resp. nemajetkovej ujmy a existencia príčinnej súvislosti medzi nesprávnym úradným postupom a vznikom škody, resp. nemajetkovej ujmy. Rovnako tak je potom aj bezpredmetné skúmanie dôvodnosti námietky premlčania uplatnených práv navrhovateľov, ktorú vzniesol odporca. Ak totiž, ako bolo vyššie konštatované, navrhovateľom 1/ a 2/ žiadne právo na náhradu škody proti odporcovi nevzniklo, nemožno ani uvažovať o jeho premlčaní, resp. nepremlčaní sa.

Rozhodnutím Krajského úradu v Trenčíne, odbor životného prostredia č.j. D. XXXX/XXXX-X/Mš z 20.5.2003 úrad podľa ust. § 26 ods. 6 zák. o prokuratúre vyhovel protestu prokurátora a rozhodnutie prvostupňového orgánu č. D. XXXX/XXXX/SP zo dňa 14.11.2002 zrušil, ktorý pri vydaní rozhodnutia nevychádzal zo spoľahlivo zisteného stavu veci, z rozhodnutia nebolo zrejmé, aké dôkazy boli vo veci vykonané, predmetné rozhodnutie je tak nepreskúmateľné z dôvodu svojej nezrozumiteľnosti. Na základe uvedeného bol tak protest prokurátora dôvodný. Druhostupňový orgán zároveň inštruoval orgán prvého stupňa, aby v súlade s § 88a stavebného zákona vyzval vlastníka stavby na predloženie dokladov, ktoré potvrdia, že stavba nie je v rozpore s verejnými záujmami a osobitnými predpismi. V konaní o dodatočnom povolení stavby spoľahlivo zistí vlastnícke a iné práva k pozemku alebo stavbe (vrátane susedských), ak práva a právom chránené záujmy z nich vyplývajúce môžu byť týmto dodatočným povolením stavby priamo dotknuté. Ďalej v konaní posúdi pripomienky a námietky účastníkov konania a o vznesených námietkach rozhodne. Ak sa v konaní podľa stavebného zákona vyskytnú občianskoprávne a iné námietky o ktorých podľa právneho poriadku prináleží rozhodovať súdu, alebo inému príslušnému orgánu, prvostupňový orgán v zmysle ust. § 137 stavebného zákona, pokiaľ nedôjde k dohode medzi účastníkmi konania, odkáže navrhovateľa alebo iného účastníka konania na súd alebo iný príslušný orgán a konanie preruší.

Z Rozhodnutia Mesta Prievidza č. X.X.X.-XX-XXXX-XXXX z 04.10.2004 mal súd preukázané, že mesto P. ako príslušný správny orgán (stavebný úrad) vo veci žiadosti o dodatočné povolenie stavby „SO 01- Garáž a sklad na parc.č. XXXX a XXXX v k.ú. P. a na základe právneho názoru vysloveného v rozhodnutí Krajského úradu v Trenčíne, odbor životného prostredia, č.j. D. XXXX/XXXX-X/Mš z 20.5.2003 rozhodol podľa ust. § 137 stavebného zákona a odkázal účastníkov M. U., W. V. a D. Ďurčekovú ako spoluvlastníkov pozemku parc.č. XXXX, k.ú. P. riešiť občianskoprávne námietky, ktoré vyplývajú z vlastníckych práv k pozemku parc.č. XXXX k.ú. P. na príslušnom súde. Z uvedených dôvodov konanie o dodatočnom povolení stavby stavebný úrad prerušil do právoplatného rozhodnutia súdu vo veci. Stavebný úrad podľa stavebníkom predložených podkladov nezistil rozpor s verejnými záujmami,

ale vlastníkom stavby v priebehu konania nepreukázal, že je vlastníkom celého pozemku zastavaného nepovolenou stavbou - parc.č. XXXX, k.ú. P., alebo jej časťou, nepreukázal, že má k tomuto pozemku iné právo a spoluvlastník zastavaného pozemku nesúhlasil s dodatočným povolením.

Regionálny úrad verejného zdravotníctva so sídlom v Prievidzi listom z 31.05.2004 odstúpil mestu Prievidza sťažnosť navrhovateľa 1/ s poukazom, že vzhľadom na svoje kompetencie nie je oprávnený a kompetentný v tomto prípade konať. Úrad žiadal mesto Prievidza o informáciu o vybavení sťažnosti.

Na prvom pojednávaní dňa 16.11.2012 navrhovateľ 1/ uviedol, že trvá na podanom žalobnom návrhu z 20.04.2011, zároveň navrhol pripustenie zmeny žalobného návrhu na sumu 23.080,80 EUR, uviedol, že navrhovatelia majú záujem na zmierlivom riešení veci a v prípade, ak odporca navrhovateľom zaplatí aspoň určitú časť zo sumy 23.080,80 EUR návrh zoberú v celom rozsahu späť. Navrhovatelia sa žalovanej sumy domáhajú titulom náhrady škody, ušlého zisku a nemajetkovej ujmy, ktorá im bola spôsobená v príčinnej súvislosti s nesprávnym úradným postupom, ktorý predchádzal vydaniu rozhodnutia z 04.10.2004 a samotnému rozhodnutiu. Za nesprávny úradný postup tiež považoval to, že stavebný úrad jeho ako aj navrhovateľa 2/ opomenul odkázať na súd za účelom riešenia občianskoprávnej námietky. Vo svojej výpovedi ďalej uviedol, že uplatneného nároku sa domáhajú za obdobie do dátumu v ktorý na odporcu došla žiadosť o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody. Navrhovateľ 1/ ďalej uviedol, že žiadosť o predbežné prerokovanie nároku podali až v roku 2010 z dôvodu, že čakali na výsledok konania sp. zn. 7C/180/2006, v roku 2004 sa začala príprava vydania rozhodnutia z 04.10.2004 v súvislosti s ktorým došlo k nesprávnemu úradnému postupu, navrhovatelia čakali na to, či im poskytnú súčinnosť organizácie, na ktoré sa obrátili a v roku 2010 dozrel čas, keď zvážili a napokon podali žiadosť o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody. Svoj prednes z pojednávania dňa 16.11.2012 doplnil navrhovateľ 1/ aj písomným podaním z 19.12.2012 (č.l.208 až 216 spisu), v ktorom 15 bodov, odôvodňujúcich nesprávny úradný postup doplnil o body 16. až 61., zároveň podrobne špecifikoval položky, z ktorých pozostáva suma uplatnenej náhrady škody vo výške 23.080,80 EUR a to priame platby, ušlý zisk, poštovné, rozmnožovanie, telefonáty, vypracovanie materiálov, korešpondencia, štúdium, účasť na pojednávaniach, znehodnotenie životného prostredia, prieťahy, ponižovanie a arogancia štátna správa, poškodzovanie cti, a vážnosti občanov, degradovanie občanov na občanov nižšej kategórie, sústavné ponižovanie, neriešenie problémov, ignorovanie ich pripomienok, tyranizovanie občanov -navrhovateľov nesprávnymi postupmi, nevyvodzovanie sankcií voči stavebníkovi, stresy, nespavosť, enormné psychické zaťažovanie, strach, obavy, spravodlivé zadostučinenie a nemajetková ujma za 14 rokov. Na pojednávaní dňa 21.2.2014 navrhovateľ 1/ uviedol, že pred vydaním rozhodnutia z 04.10.2004 bol stavebný úrad povinný pokúsiť sa o uzavretie dohody medzi účastníkmi stavebného konania, pokiaľ ide o predbežne riešenú otázku (stavba stavebníka bola situovaná aj na cudzom pozemku). Zo zápisnice z 16.10.2002 vyplýva, že stavebník D. I. sa zaviazal, že časť stavby a to tú, ktorá je situovaná na parc.č. XXXX k.ú. P. odstráni. V ďalšom období sa však nekonalo, nasledovali prieťahy, pričom stavebný úrad odkázal v rozhodnutí účastníkov na konanie pred súdom. Keby uvedené nezákonné rozhodnutie nebolo vydané, nenastali by všetky tie problémy, na ktoré navrhovatelia poukazujú. Tiež by nemuselo byť vypracovaných 5 odborne náročných znaleckých posudkov. Nebol skúmaný rozpor stavby s verejnými záujmami, navrhovateľ 1/ poukázal na výpoveď C.. Y. z konania sp. zn. 7C/180/2006, ktorá uviedla, že pred vydaním rozhodnutia z 04.10.2004 nebol skúmaný rozpor stavby s verejnými záujmami. Stavebný úrad pred vydaním rozhodnutia z 04.10.2004 mal zisťovať, či sa vôbec jedná o stavbu, skúmať túto vo vzťahu k všeobecno-technickým požiadavkám na výstavbu, či neohrozuje životné prostredie, či je situovaná v správnej vzdialenosti od susedných objektov, či umožňuje údržbu, opravu a užívanie susedných objektov, či umožňuje prístup na susedné pozemky, či nie je zhotovená z horľavého materiálu, či má správne riešené zvody, sklon strechy, či skutočne bude užívaná ako garáž, či pod ňou nie sú situované elektrozariadenia, vodovodné kanalizačné potrubia. Neboli stavebným úradom vyhodnotené pripomienky navrhovateľov ako občanov, ktoré boli adresované ústne aj písomnou formou, s poukazom na rozhodnutie KSÚ z 20.05.2003, ktorým zrušil predchádzajúce rozhodnutie stavebného úradu prvého stupňa a vyplýva z neho, že mesto P. malo vyhodnotiť pripomienky navrhovateľov ako občanov. Stavebný úrad nemal konanie prerušiť, ale akceptovať dohodu stavebníka s navrhovateľmi tak, že odstráni časť stavby parc.č. XXXX. RÚVZ zistil rozpor stavby s verejnými záujmami, aj ich zápisnične konštatoval. Následne listom z 31.5.2004 mesto P. vyzval, aby tieto rozpory riešilo a informovalo o výsledku, stavebný úrad to ignoroval. Ďalej bola zmanipulovaná tá časť rozhodnutia, ktorá odkazuje na doklady, ktoré mal stavebník predložiť, išlo o staré doklady. Stavba tiež nemôže byť situovaná na odpadových potrubiach, čo stavebný úrad neskúmal

s poukazom na stanovisko Veolia. Stavba je situovaná na sypanej zemine, čo je nezákonné a tiež nebezpečné. Ide o bídu, ktorá rušila vzhľad okolia. Bola spísaná aj petícia občanmi z ulice a zaslaná na stavebný úrad s požiadavkou odstrániť bídu. Mesto Prievidza na to primerane nereagovalo. Predmetná stavba bola naklonená k domu č. XX, zvod zrážok zo stavby bol nasmerovaný na pozemok parc.č. XXXX, dochádzalo k podmyvaniu, vlhnutiu domovej nehnuteľnosti. Stavebný úrad to mal riešiť, neriešil. Až v roku 2008 stavebníkovi nariadil rozhodnutím, aby urobil zabezpečovacie práce spôsobom, že zvod predĺži a nasmeruje ho nie k parc.č. XXXX, resp. k domu č. XX. Stavebný úrad mohol vykonať ohliadku. Stavebník nepredložil geometrický plán zástavby, nezisťoval, či má stavba pevnú konštrukciu a odkázal na občianskoprávne konanie, stavebný úrad postupoval len formálne, tiež bol povinný v rozhodnutí z 04.10.2004 určiť lehotu podania na súd. Zo zápisnice z 16.10.2002 jasne vyplýva, že rozhodnutie z 04.10.2004 je nezákonne vydané. Ak by nebolo konanie rozhodnutím z 04.10.2004 prerušené, navrhovateľa by sa nemuseli zúčastňovať pojednávani vo veci 10C 150/2006 a 7C/180/2006, navrhovateľom tak vznikli výdavky, ktoré navrhovateľia špecifikovali písomne. Na pojednávaní dňa 12.6.2015 navrhovateľ 1/ citoval rozhodnutie Krajského stavebného úradu v Trenčíne, odbor životného prostredia č. OŽP XXXX/XXXX-X/Mš z 20.5.2003. Ďalej uviedol, že v tomto rozhodnutí bolo stavebnému úradu vytknuté mnoho nezákonností, porušovania predpisov, toto rozhodnutie ako názor nadriadeného úradu bolo pre stavebný úrad záväzné, napriek tomu mesto Prievidza vydalo rozhodnutie z 04.10.2004, ktoré obsahuje nedostatky, pred jeho vydaním nebolo žiadne konanie, nebol zisťovaný skutkový stav veci, neboli rešpektované pripomienky účastníkov konania a bolo zmanipulované, boli v ňom uvedené nepravdy. Stavebník bol pred vydaním tohto rozhodnutia vyzvaný, aby dodal doklady k stavbe a dokázal, že stavba nie je v rozpore s verejnými záujmami. Tieto doklady boli od neho žiadané už rozhodnutím z 15.1.1998, vtedy ich nedodal, stavbu nebolo možné odstrániť, hoci stavebný zákon to v § 88a ods. 2 nariaďuje. Stavebník následne dodal staré doklady, nekompletné a do rozhodnutia zo dňa 04.10.2004 sa to zmanipulovalo, niektoré doklady sa zatajili, stavebný úrad nezisťoval, či je stavba v rozpore s verejnými záujmami, stavebný úrad nemal konanie vôbec prerušiť a účastníkov odkázať na súd, čo dokazuje aj § 137 stavebného zákona aj rozhodnutie vyššie uvedeného Krajského stavebného úradu a mohol vec riešiť vo vlastnej kompetencii, najmä za situácie ak stavebník zápisnične v roku 2002 uviedol, že je ochotný predmetnú časť stavby odstrániť, stavebný úrad napriek tomu nekonal, nenariadil stavebníkovi, aby túto stavbu odstránil, ale neoprávnene odkázal účastníkov na súd, pričom protizákonne neurčil lehotu, v ktorej sa musí predložiť dôkaz, že podanie bolo na súd podané. V súvislosti s uvedeným za 15 rokov riešenia je tak daný predpoklad na spravodlivé zadostučinenie občanov. Na pojednávaní dňa 04.09.2015 navrhovateľ 1/ v záverečnej reči uviedol, že navrhovateľia v konaní dokázali, že rozhodnutie zo dňa 04.10.2004 ako aj jeho príprava boli zmanipulované a protizákonné, čo je nespochybniteľné s poukazom na jeho doterajšie ústne aj písomne vyjadrenia sa.

Navrhovateľka 4/ (pôvodne navrhovateľka 5/), ktorá na pojednávaní dňa 16.11.2012 zároveň zastupovala navrhovateľku 3/ a 4/ zotrvala na podanom žalobnom návrhu s poukazom na vyjadrenia navrhovateľa 1/ na súdnych pojednávaniach.

Zástupca odporcu na prvom pojednávaní dňa 16.11.2012 žiadal žalobný návrh zamietnuť z dôvodov uvedených v písomnom podaní, doručenom súdu dňa 21.11.2011, keďže neboli splnené zákonné predpoklady podľa zák.č. 514/2003 Z.z.. Poukázal na to, že dôkazné bremeno je na navrhovateľoch, ktorí nepreukázali, že došlo k nesprávnemu úradnému postupu vedľajším účastníkom na strane odporcu, ani to, že vznikla škoda a že je daná príčinná súvislosť medzi uvedenými predpokladmi. Pričom do pozornosti súdu dal tú skutočnosť, že z návrhu na začatie konania vyplýva, že ide o žalobu o zaplatenie 8.500,- EUR v súvislosti s konaním a rozhodnutím zo dňa 04.10.2004, pričom z výpovede navrhovateľa 1/ vyplýva, že na ostatné rozhodnutia vydané Stavebným úradom poukázal len na dokreslenie situácie v súvislosti s tvrdeným nesprávnym postupom. Odporca argumentoval, že rozhodnutie z 04.10.2004 je o prerušení konania a nie o merite veci, pričom správnosť tohto rozhodnutia potvrdil Krajský stavebný úrad v mimoodvolacom konaní z 18.10.2007 a ponechal ho v platnosti. Zo špecifikácie škody predloženej navrhovateľmi v konaní tiež vyplýva, že škoda 23.080,80 EUR v tejto výške nebola predbežne prerokovaná. Na pojednávaní dňa 21.2.2014 odporca uviedol, že rozhodnutie o prerušení konania nevedlo k vydaniu stavebného povolenia. Odporca poukázal na rozhodnutie Okresného súdu Prievidza sp. zn. 15C 32/2012 z 09.01.2014 strana 9 až 11, z ktorého vyplýva, že pokiaľ stavebný úrad konanie prerušil, nejedná sa o nesprávny postup, ďalej súdu uviedol, že dĺžka konania vo veci 7C/180/2006 nepredstavuje vo vzťahu k stavebnému konaniu to, že by došlo k zbytočným prieťahom, tiež uviedol, že námietka premlčania bola uplatnená v konaní dôvodne. Odporca zotrval na námietke

premlčania. Keďže rozhodnutie z 04.10.2004 nebolo zrušené, nezakladá to nárok navrhovateľov na náhradu škody podľa § 514/2003 Z.z., platí prezumpcia správnosti správneho aktu a takéto rozhodnutie je platné a záväzné, keďže nebolo zrušené. Vyčíslenie škody navrhovateľmi v priebehu konania nie je v príčinnej súvislosti s postupom stavebného úradu, ani v iných súdnych konaniach sa nepreukázalo, že by stavebný úrad postupoval nesprávne. Skutočné materiálne náklady neboli navrhovateľmi preukázané, navrhovatelia 1 až 5/ neudržali tak dôkazné bremeno pri tvrdení, že im vznikla nemajetková ujma, nepredložili o tom žiadne dôkazy. K nároku na ušlý zisk odporca vznáša námietku premlčania, navrhovatelia 1/ a 2/ si tento uplatnili aj za rok 2011,2012, pričom v tomto období už bola stavba odstránená. Na pojednávaní dňa 12.06.2015 odporca zotrval na tvrdení, že žalobný návrh je nedôvodný a žiadal ho preto zamietnuť. Rozhodnutie z 04.10.2014 je zákonné a správne, čo potvrdzuje aj rozsudok tunajšieho súdu sp. zn. 15C/32/2012 z 9.1.2014 v spojení s rozhodnutím Krajského súdu v Trenčíne č.k. 17Co 559/2014-434 z 11.6.2014 a s poukazom na § 159 ods. 2 O.s.p., toto rozhodnutie čo do výroku, považuje odporca za záväzné aj pre toto konanie. Na pojednávaní dňa 04.09.2015 zástupca odporcu v záverečnom stanovisku uviedol, že žiada návrh v celom rozsahu zamietnuť, navrhovatelia neunesli dôkazné bremeno ku všetkým trom zložkám zák.č. 514/2003 Z.z. ktoré sú potrebné k tomu, aby bola priznaná náhrada škody. To, že správne orgány nepostupovali nesprávne bolo viackrát potvrdené nadriadenými správnyimi orgánmi ako aj súdmi. Navrhovatelia škodu nepreukázali, tvrdená nemajetková ujma nebola nikdy dokázaná, tvrdené trovy nie sú trovami, ktoré by im mohli byť v rámci tohto konania navrhovateľom priznané. Takto uplatnená škoda nie je ani v príčinnej súvislosti s konaním stavebného úradu, odporca zotrval tiež na námietke premlčania.

Vedľajší účastník na strane odporcu na pojednávaní dňa 21.2.2014 uviedol, že navrhovatelia vzniesli veľa argumentov, ktoré neboli právne relevantné a týkali sa stavebného konania pred vydaním rozhodnutia z 04.10.2004. Vzniesol aj námietku premlčania nároku. Pokiaľ stavebník vyjadril vôľu a mal skutočne záujem dňa 16.10.2002 stavbu odstrániť, mal na to dosť času a to do 04.10.2004, kedy bolo rozhodnutie vydané. Na pojednávaní dňa 12.6.2015 sa vedľajší účastník plne stotožnil s prednesom a argumentáciou odporcu na pojednávaní s poukazom na to, že postup stavebného úradu bol predmetom viacerých prehodnocovaní zo strany nadriadených aj súdnych orgánov a jeho pochybenie v kontexte s týmto sporom zistené nebolo. Na pojednávaní dňa 04.09.2015 vo svojom záverečnom stanovisku sa v celom rozsahu pridržiaval stanoviska odporcu, jeho právneho názoru. Trovy konania neuplatnil.

Navrhovateľka 4/ (pôvodne označená na pojednávaní ako navrhovateľka 5/) na pojednávaní dňa 21.2.2014 uviedla, že stavba spôsobovala problémy. Zo znaleckého posudku C.. X. v konaní 7C/180/2006 vyplýva, že stavba bola situovaná aj na prístupovej ceste, ktorá viedla k domu, tak nákladné auto po ceste neprešlo, nebolo možné vyčistenie šachty a v dome č. XX sa šíril zápach, okolo stavby sa pohybovali potkany, lepenka na streche bola zvetraná, čo sa odrazilo aj na zdravotnom stave navrhovateľov a životné prostredie bolo znehodnotené. Mali stresy, navrhovateľka užíva lieky na vysoký krvný tlak. Stavebný úrad mal dostatok kompetencií posúdiť vec a riešiť ju. P. D. I. je podnikateľ, mal konexie na mestskom úrade v Prievidzi. Nárok o náhradu škody si voči p. I. navrhovatelia nikdy neuplatnili. Z rozhodnutia z 04.10.2004 nevyplývalo, v akej lehote je potrebné podať na súd žalobu o odstránenie čiernej stavby, mali v tom čase problémy s otcom, ktorý potom zomrel, starali sa o matku, aj preto návrh podali až v roku 2006.

V zmysle čl. 46 ods. 3,4 Ústavy SR, každý má právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím súdu, iného štátneho orgánu či orgánu verejnej správy, alebo nesprávnym úradným postupom. Podmienky a podrobnosti o súdnej a inej právnej ochrane ustanoví zákon.

Podľa § 9 ods. 1,2 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v znení platnom do 31.12.2012 štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie zákonom ustanovenej lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prietahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb. Právo na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom má ten, komu bola takýmto postupom spôsobená škoda.

Podľa § 6 ods. 1 citovaného zákona ak tento zákon neustanovuje inak, právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím možno uplatniť iba vtedy, ak právoplatné rozhodnutie, ktorým

bola škoda spôsobená, bolo zrušené alebo zmenené pre nezákonnosť príslušným orgánom. Súd, ktorý rozhoduje o náhrade škody, je viazaný rozhodnutím tohto orgánu.

Podľa § 15 ods. 1 a 2 citovaného zákona nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, ako aj nárok na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom je potrebné vopred predbežne prerokovať na základe písomnej žiadosti poškodeného o predbežné prerokovanie nároku (ďalej len „žiadosť“) s príslušným orgánom. Ak bola žiadosť podaná na nepríslušnom orgáne, je tento orgán povinný bezodkladne ju postúpiť príslušnému orgánu a upovedomiť o tom poškodeného. Účinky podania žiadosti zostávajú zachované.

Podľa § 16 ods. 1 a 2 citovaného zákona ak príslušný orgán neuspokojí nárok na náhradu škody alebo jeho časť do šiestich mesiacov odo dňa prijatia žiadosti, môže sa poškodený domáhať uspokojenia nároku alebo jeho neuspokojenej časti na súde. Každý je povinný bez zbytočného odkladu na požiadanie príslušného orgánu, ktorý koná v mene štátu, písomne oznámiť skutočnosti, ktoré majú význam pre predbežné prerokovanie nároku.

Podľa § 17 ods. 1,2 citovaného zákona uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk, ak osobitný predpis neustanovuje inak. V prípade, ak iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadostučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom, uhrádza sa aj nemajetková ujma v peniazoch, ak nie je možné uspokojiť ju inak.

Podľa § 19 ods. 1,2 a 3 citovaného zákona právo na náhradu škody sa premlčí za tri roky odo dňa, keď sa poškodený dozvedel o škode. Ak je podmienkou uplatnenia práva na náhradu škody zrušenie alebo zmena právoplatného rozhodnutia, plynie premlčacia lehota odo dňa doručenia (oznámenia) rozhodnutia. Najneskôr sa právo na náhradu škody premlčí za desať rokov odo dňa, keď bolo poškodenému doručené (oznámené) rozhodnutie, ktorým mu bola spôsobená škoda; to neplatí, ak ide o škodu na zdraví alebo škodu spôsobenú rozhodnutím. Lehota neplynie počas predbežného prerokovania nároku odo dňa podania žiadosti do skončenia prerokovania, najdlhšie však počas šiestich mesiacov.

Zo Žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom Mesta Prievidza z 14.06.2010 vyplýva, že na Ministerstvo výstavby a regionálneho rozvoja SR, odbor štátnej stavebnej správy a územného plánovania bol doručený spoločný návrh G. X., L. X., M. U., W. V. a D. U. na predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody podľa zák.č. 514/2003 Z.z. titulom nečinnosti orgánu verejnej správy a nesprávneho úradného postupu, týkajúceho sa rozhodnutia Stavebného úradu Mesta Prievidza č. 2.4.3.-4401-2004 zo dňa 04.10.2004. Dňa 19.07.2010 bol na v tom čase príslušné Ministerstvo vnútra SR doručený spoločný návrh navrhovateľov na predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody tiež podľa zák. č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci vo výške 4.200,- EUR. V konaní nebolo sporné, že boli podané dva spoločné návrhy navrhovateľov na predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody podľa zák. č. 514/2003 Z.z. a príslušný orgán nárok na náhradu škody vo výške spolu 8200,- EUR neuspokojil, preto navrhovatelia podali návrh na súd. Súd ďalej prisvedčuje aj správnosti argumentácie odporcu, ktorý uvádza, že do sumy 14.580,80 EUR, o ktorú súd pripustil v konaní rozšírenie návrhu, navrhovatelia v konaní nijako nepreukázali predbežné prerokovanie tohto nároku, súd sa stotožnil aj s ďalším tvrdením odporcu, že predbežne prejednaná nebola ani pôvodná žalovaná suma 8.500,- EUR. Poškodený sa nemôže žalobou domáhať na súde uspokojenia nového nároku, ktorý pri predbežnom prejednaní neuplatnil (rozsudok KS v Nitre z 16.6.2009, sp. zn. 6 Co/132/2009).

Vychádzajúc zo skutkových zistení v predmetnej veci a citovaných ustanovení zákona považoval súd návrh navrhovateľov za nedôvodný a preto ho zamietol. V konaní nebola splnená podmienka existencie nesprávneho úradného postupu a ani nezákonného rozhodnutia, nebolo potrebné ďalej skúmať splnenie aj ďalších zákonných podmienok vzniku zodpovednosti za škodu na základe zákona č. 514/2003 Z.z., a rovnako tak neboli splnené predpoklady ani na priznanie náhrady nemajetkovej ujmy na základe cit. zákona. Navrhovatelia uplatňovali v konaní nárok na nemajetkovú ujmu v peniazoch v zmysle § 17 ods. 2 citovaného zákona v dôsledku nesprávneho úradného postupu stavebného

úradu - Mesta Prievidza v súvislosti s prebiehajúcim stavebným konaním o dodatočné povolenie stavby Garáže a skladu stavebníka D. I.. V zmysle § 4 ods. 1 písm. d/ citovaného zákona, keďže bola uplatnená škoda pri výkone verejnej moci v oblasti štátnej správy - stavebnoprávnej, ktorá bola prenesená na územnú samosprávu, patrí uvedená pôsobnosť Ministerstvu dopravy, výstavby a regionálneho rozvoja SR, odboru štátnej stavebnej správy a územného plánovania so sídlom v Bratislave. Tieto skutočnosti neboli v konaní sporné. Navrhovatelia uplatnili svoj nárok najprv podaním dvoch žiadostí o predbežné prerokovanie nároku v zmysle § 15 ods. 1 citovaného zákona. Odporca žiadosti nevyhovel, preto sa v zmysle § 16 ods. 1 citovaného zákona navrhovatelia obrátili na súd podaním žalobného návrhu. V stavebnom konaní vedenom na základe žiadosti stavebníka D. I. podanej dňa 25.11.1997 rozhodoval príslušný stavebný úrad o dodatočnom povolení stavby SO 01 - Garáž a sklad na pozemku č. 6399 a 6400 k.ú. Prievidza. Podstata námietok navrhovateľov spočívala v tom, že mesto Prievidza vydalo dňa 04.10.2004 rozhodnutie č.X.X.X.-XX-4401-2004, avšak pred jeho samotným vydaním sa dopustilo viacnásobného nesprávneho úradného postupu, ktorý spočíval v tom, že pred jeho vydaním sa neuskutočnilo žiadne konanie, nebolo zisťované, alebo bolo zamlčané, že stavba je vyhotovená z nevhodných materiálov, že je bez základov, čo je neprípustné, že je postavená na sypanej, nepevnnej pevnine, v rozpore s predpismi pod stavbou je kanalizačné potrubie z dvoch domov, zberná šachta že má zvod zrážok v rozpore s predpismi vedený k múru rodinného susedného domu, že je nestabilná, že je jej systém nedefinovateľný a môže dôjsť ku kolapsu a že nespĺňa ani základné požiadavky stavby a pod., že vôbec nebol skúmaný rozpor stavby s verejnými záujmami, najmä negatívny vplyv na životné prostredie, dôsledky potrubí a šachty pod stavbou, negatívne vplyvy na susedný rodinný dom, horľavý materiál stavby a strechy stavby, či možnosť rozšírenia požiaru na okolité objekty. Navrhovatelia v konaní tvrdili, že rozpor so zákonom a nesprávny úradný postup spočíva v tom, že stavebný úrad mal najprv skúmať a odstrániť námietky verejného záujmu a až potom eventuálne iniciovať konanie o občianskoprávných námietkach, odkázať na súd mal aj ďalších dvoch účastníkov konania, majiteľov parcely č. XXXX, títo majitelia na súd odkázaní neboli a neboli ani v rozhodnutí spomenutí, čo predstavuje nielen nesprávny úradný postup, ale aj prietahy v konaní. V konaní navrhovatelia po rozšírení žalobného návrhu žiadali celkom čiastku 23.080,80 EUR, ktorá mala pozostávať zo skutočnej škody, ušlého zisku a z nemajetkovej ujmy, z uhradenia poplatkov za posudok č. XX/XXXX 166,- EUR, kolku za preskúmanie rozhodnutia KSÚ Trenčín 16,60 EUR, z ušlého zisku na nájomnom za roky 2007 až 2012 v celkovej sume 1599,- EUR, z náhrady za korešpondenciu v rokoch 2004 -2012 za 72 listov, za štúdium podkladov zákonom, vyhlášok 25 hodín x 5,- EUR 125,- EUR, formuláciu listov 36 hodín x 5,- EUR 180,- EUR, napísanie listov 18 hod. x 3,- EUR 54,- EUR, vypracovanie väčších analýz (14 materiálov) celkom 125 hodín náhrada 575,- eur , polygrafické práce, poštovne celkom 103- EUR, organizačné práce medzi navrhovateľmi ako telefonáty, porady, účasť na neplodných konaniach 40 hodín x 3,- EUR 120,- EUR, znehodnotenie životného prostredia, ktorému boli navrhovatelia dlhodobo vystavení v sume 4000,- EUR, poškodenie muriva a omietky domu č. 48 400,- EUR, zatienenie a ničenie pohľadu na dom č. 52 400,-EUR, celkové zničenie prostredia dvora budú zbitou zo starých dosiek 600,- EUR, dlhodobý strach z možného úrazu nestabilnou budú, stresy, bezmocnosť z nesprávnych úradných postupov, arogancie úradníkov, ponižovania občanov, ignorovania skutočností, neodpovedania na dotazy, alebo len formálne vyhýbavo, ignorovania pripomienok, pocity krivdy, nespavosť, zdravotné problémy 4000,- EUR, prietahy, nečinnosť neriešenie problémov podľa smerníc EU za 8 rokov 8000,- EUR spolu 20.338,60 EUR. Na č.l.181 navrhovatelia doplnili túto sumu o ďalšie položky a to súdny poplatok zo žalobného návrhu v sume 436,- EUR, posudok č. 142/2008 v sume 232,30 EUR, posudok č. 019/2010 v sume 300,- EUR, právne zast. L., U. 300,- EUR, L. 200,- EUR, odvolanie 448,50 EUR, poplatok U. a spol. 299,- EUR celková čiastka predstavuje 20.338,60 eur + 2.742,20 eur spolu 23.080,80 EUR. V tejto súvislosti súd konštatuje, že navrhovatelia či už v čase pred vydaním namietaného rozhodnutia o prerušení stavebného konania zo dňa 04.10.2004, ale ani následne po jeho vydaní nepredložili v rámci stavebného konania jediný relevantný dôkaz, ktorý by bol pravdivosť ich námietok potvrdzoval. Početnými podaniami síce na uvedené skutočnosti poukazovali, ale ich pravdivosť nebola preukázaná, tiež zásah zastavanou časťou stavby aj do ich pozemku parcely č. XXXX k.ú. P. sa v priebehu celého stavebného konania nikdy nepreukázala, uvedené nebolo preukázané ani v súdnom konaní vedenom pod sp. zn. 7C/180/2006, kde v rámci súdnoznaleckého dokazovania sa znalec zaoberal aj prípadným zásahom stavby do ich pozemku a uvedený zásah vylúčil. Znalec v tomto posudku identifikoval polohu stavby tak, že leží na parcele č. XXXX výmerou XX mX a na parcele č. XXXX XmX, pričom na parcelu č. XXXX stavba nezasahuje. V zmysle § 137 ods. 1,2 stavebného zákona stavebné úrady vykonávajúce konanie podľa tohto zákona sa pokúsia vždy o dosiahnutie dohody účastníkov pri tých námietkach, ktoré vyplývajú z vlastníckych alebo iných práv k pozemkom a stavbám, ale prekračujú rozsah právomoci stavebného úradu alebo

spolupôsobiacich orgánov štátnej správy. Ak medzi účastníkmi nedôjde k dohode o námietke, odkáže stavebný úrad dotknutú osobu podľa povahy námietky na súd alebo na iný príslušný orgán a konanie preruší. Stavebný úrad preto postupoval v súlade s postupom predpokladaným v stavebnom zákone, preto takýto postup nemôže založiť existenciu nesprávneho úradného postupu pre účely zákona č. 514/2003 Z.z. v platnom znení. Zákonnosť rozhodnutia stavebného úradu č. X.X.X.-XX-XXXX-XXXX zo dňa 04.10.2004 pritom posudzoval aj Krajský súd v Trenčíne v konaní o návrhu na preskúmanie zákonnosti rozhodnutia č. 11S 61/2008, ktorý návrh bol zamietnutý. Na podnet navrhovateľa 1/ bolo ďalej vyvolané aj konanie proti nečinnosti orgánu verejnej správy vo veci rozhodnutia zo dňa 04.10.2004, ktoré sa viedlo na Krajskom súde v Trenčíne pod sp.zn. 11S 12/2010 a skončilo zamietnutím tohto návrhu z procesných dôvodov. Nemožno hodnotiť ako nečinnosť a zbytočné prietahy v stavebnom konaní obdobie prebiehajúceho súdneho sporu pod sp. zn. 7C 180/2006, v ktorom konaní sa riešila predbežná otázka, a to či ide o stavbu, či zasahuje a v akom rozsahu do parcely č. XXXX ako i parcely č. XXXX k.ú. P., ktoré skutočnosti boli sporné v stavebnom konaní, a pre ktoré /okrem iných/ nebolo možné v stavebnom konaní pokračovať. Toto konanie pritom nevedli navrhovatelia 1 a 2, len navrhovatelia pôvodne 3 až 5 a návrh ani priamo nesmeroval k vyriešeniu zásahu stavby do parcely č. XXXX k.ú. P.. Dĺžku súdneho konania štyri roky do vydania rozsudku dňa 9.2.2010 nemožno pripísať ako zbytočné prietahy stavebného konania. Súd prisvedčuje aj správnosti argumentácie odporcu, ktorý uvádza, že nezákonnosť konania a rozhodovania správneho orgánu zrejme tej časti stavebného konania, ktorá bola v danej veci namietaná, nebola konštatovaná a preukázaná žiadnym formálno-procesným postupom tak správnymi orgánmi, súdmi alebo prokuratúrou, predmetné rozhodnutie nebolo zrušené. I keď dĺžka stavebného konania o dodatočnom povolení stavby, resp. odstránení stavby bola neobvykle dlhá / stavebné konanie začalo v roku 1997 a bolo ukončené nariadením odstránenia celej stavby v roku 2011/, v danej veci nebolo navrhovateľmi preukázané, že stavebný úrad porušil svoju povinnosť urobiť určitý úkon, alebo vydať rozhodnutie v zákonnej lehote, resp. nekonal a spôsobil zbytočné prietahy v konaní tak ako predpokladá § 9 odst. 1 citovaného zákona. Dĺžka konania bola ovplyvnená riešením predbežnej otázky, ktorá bola predmetom samostatného súdneho konania a samotná najpodstatnejšia námietka navrhovateľov spočívajúca v tom, že oprávnenosť stavby nebola posudzovaná aj z pohľadu parcely č. XXXX k.ú. P. a bola dlhodobo ignorovaná, sa ukázala ako neopodstatnená, pretože tak v stavebnom ako i súdnom konaní nebolo uvedené preukázané.

Hmotnoprávnym predpokladom zodpovednosti za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom, resp. nezákonným rozhodnutím je existencia nesprávneho úradného postupu, resp. existencia nezákonného rozhodnutia (či rozhodnutie, zakladajúce vznik zodpovednosti z titulu nezákonného rozhodnutia, bolo ako nezákonné zrušené príslušným orgánom). Ďalším predpokladom vzniku zodpovednosti za škodu je vznik samotnej škody a napokon príčinná súvislosť medzi vznikom škody a nesprávnym úradným postupom, resp. nezákonným rozhodnutím. Uvedená zodpovednosť je objektívna (nemožno sa jej zbaviť). Dôkazné bremeno poškodeného spočíva v tom, že preukazuje existenciu nesprávneho úradného postupu či nezákonného rozhodnutia, vznik škody a príčinnú súvislosť medzi vznikom škody a nesprávnym úradným postupom a nezákonným rozhodnutím. Navrhovatelia, ktorých v konaní zaťažovalo dôkazné bremeno, v predmetnej veci nepreukázali naplnenie vyššie uvedených zákonných predpokladov vzniku zodpovednosti za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom či nezákonným rozhodnutím orgánu verejnej moci, keď v konaní nepreukázali naplnenie ani nesprávneho úradného postupu a ani existencie nezákonného rozhodnutia. Namiesto je tak argumentácia odporcu, že navrhovatelia v tomto konaní neunesli dôkazné bremeno, ku všetkým trom zložkám zodpovednosti za škodu podľa zák.č. 514/2003 Z.z. ktoré sú potrebné k tomu, aby bola priznaná náhrada škody. Navrhovatelia v konaní škodu nepreukázali a nimi tvrdená nemajetková ujma v konaní nebola dokázaná. Takto uplatnená škoda nie je v príčinnej súvislosti s konaním stavebného úradu. Nevyhnutným predpokladom pre úspešné uplatnenie nároku na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, je, že rozhodnutie, ktorým mala byť účastníkovi konania spôsobená škoda, bolo zrušené odvolacím resp. iným orgánom pre nezákonnosť, na čo v konaní poukázal aj odporca. Navrhovatelia však svoje tvrdenia nepodložili žiadnou právne relevantnou argumentáciou, pričom vecne a miestne príslušné správne orgány aj súdny orgány, orgány prokuratúry sa s tvrdeniami navrhovateľov na základe nimi podaných podnetov podrobne zaoberali, vyhodnocovali ich námietky vo vzťahu k predloženým dokladom a skutkovému stavu v danej veci a opodstatnenosť týchto námietok nebola žiadnym spôsobom preukázaná. S prihliadnutím aj na zákonnú trojročnú premlčaciu dobu na náhradu škody v zmysle § 19 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. v platnom znení, je dôvodná i námietka premlčania, ktorú vzniesol odporca v konaní, pretože ak išlo o vydanie rozhodnutia z 04.10.2004, resp. postup stavebného

úradu pred touto dobou bol by nárok na takto vzniknutú nemajetkovú ujmu premlčaný a súd by ho nemohol priznať i z tohto dôvodu. Jediným predpokladom začiatku plynutia premlčacej doby je okamih, kedy sa poškodený dozvedel o škode (uznesenie NSSR z 20.3.2012, sp. zn. 5M Cdo 13/2010). Zákon osobitne nerieši premlčanie práva na nemajetkovú ujmu, preto je možné použitie všeobecnej premlčacej doby podľa § 101 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého premlčacia doba plynie odo dňa, kedy sa mohlo právo vykonať po prvý raz, teda odkedy sa poškodený dozvedel o vzniku nemajetkovej ujmy. Krajský súd vo svojom rozsudku 17Co 559/2014-434 z 11.6.2014 uviedol: „Navrhovatelia 1/ a 2/ v stavebnom konaní tvrdili a tvrdia to doposiaľ, že predmetná stavba stavebníka D. bola z časti postavená aj na parcele č. XXXX k.ú. P., ktorá je ich podielovým spoluvlastníctvom. Navrhovatelia 1/ a 2/ by tak v zmysle § 59 ods. 1 písm. b) Stavebného zákona boli účastníkmi stavebného konania o dodatočnom povolení predmetnej stavby. Navrhovatelia 1/ a 2/ však uvedené tvrdenie o situácii stavby na ich pozemku stavebnému úradu nijako nepreukázali a nakoniec aj v konaní Okresného súd Prievidza sp. zn. 7C/180/2006 súdnoznaleckým dokazovaním bolo preukázané, že táto stavba na parcelu č. XXXX nezasahuje. Navrhovatelia 1/ a 2/ tak nemali v predmetnom stavebnom konaní postavenie účastníkov konania a nie sú tak osobami aktívne vecne legitimovanými na uplatnenie nárokov na náhradu škody, ktoré prípadne vznikli v príčinnej súvislosti s nesprávnym úradným postupom stavebného úradu v tomto stavebnom konaní. Na základe uvedeného záveru je potom bezpredmetné skúmanie ďalších podmienok vzniku práva na náhradu škody, teda existencia škody, resp. nemajetkovej ujmy a existencia príčinnej súvislosti medzi nesprávnym úradným postupom a vznikom škody, resp. nemajetkovej ujmy. Rovnako tak je potom aj bezpredmetné skúmanie dôvodnosti námietky premlčania uplatnených práv navrhovateľov, ktorú vzniesol odporca. Ak totiž, ako bolo vyššie konštatované, navrhovateľom 1/ a 2/ žiadne právo na náhradu škody proti odporcovi nevzniklo, nemožno ani uvažovať o jeho premlčaní, resp. nepremľaní sa.“ S poukazom na vyslovený právny názor odvolacieho súdu v konaní 15C/32/2012 ako aj na vyššie uvedené, súd žalobný návrh v celom rozsahu zamietol ako nedôvodný.

V konaní bol úspešný odporca a vedľajší účastník, avšak vedľajší účastník náhradu trov konania neuplatnil. Na pojednávaní dňa 04.09.2015 odporca uviedol, že ak si uplatní v konaní trovy konania, vyčísli ich v zákonnej lehote. Keďže v zákonnej lehote upravenej v § 151 ods. 1 O.s.p. odporca trovy konania nešpecifikoval a iné trovy zo spisu nevyplývajú, súd odporcovi náhradu trov konania nepriznal.

V súlade s § 158 ods. 5 O.s.p. rozsudok bol na žiadosť sudcu vyhotovený a odoslaný so súhlasom predsedu súdu v Spr. 1222/15 v predĺženej lehote.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia.

Odvolanie sa podáva na Okresnom súde Prievidza v piatich vyhotoveniach. O odvolaní rozhodne Krajský súd v Trenčíne.

Podľa § 205 ods. 1 OSP v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 OSP odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 205 ods. 3 OSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak povinnosť uložená týmto rozhodnutím nebude dobrovoľne splnená, možno podať návrh na vykonanie exekúcie.